

VÆRS'GO:
GRATIS!

MUSIKMAGASINET

GAFFA

NR. 26 FEBRUAR'86

Thomas
Helmig
Bros

Gangway

Disneyland After Dark

Peter Bastian

”

»Så længe pop og rockstjerne bliver hjemme og bruger alle deres penge på Rolls Royces og kokain, vil ingen kritisere dem. Men så snart de kommer ud og gør noget ved tingene, bliver de kritiseret. Vi lever i en meget mærkelig tidsalder«.

”

Ordene er Steve van Zandt's (alias Little Steven) i et interview til New Musical Express d. 7/12 1985. Han er manden bag det stort anlagte Sun City projekt. Et pladeprojekt, hvor al overskud går til støtte for de undertrykte i Sydafrika.

– Endnu en støtteplade! Endnu et støtteprojekt!

Javel, men undertegnede vover et øje og påstår, at Sun City er en anderledes støtteplade! Sun City projektet starter i mange henseender dér, hvor Live-Aid/Band Aid projektet mistede troværdigheden eller var utilstrækkelig! USA er Sun City-pladen da også nærmest en kontroversiel sag. Angriber man apartheidpolitiken i Sydafrika, angriber man også det USA, der med sine store investeringer i Sydafrika er medansvarlig for raceundertrykkelsen. Seks af de største amerikanske pladeselskaber sagde også nej tak til Sun City projektet – på trods af, at guldkalven Bruce Springsteen også medvirker!

Band Aid/Live Aid projektet er blevet kritiseret for at favorisere den familievenlige pop/rock og for – næsten udelukkende – at præsentere hvide kunstnere og hvid musik. Dette er ikke tilfældet på »Sun City«. Udover at give en kontant støtte, via pladesalget, giver man også en kulturel håndsrækning ved at præsentere den musik, der netop har sine rødder i Afrika. Det drejer sig om soul, funk, blues og jazz. Og det på trods af, at initiativtagerne og mange af de medvirkende er hvide.

Musik kan forandre Verden
Steve Van Zandt forlod Bruce Springsteens E-Street band i foråret 84. Det var utvivlsomt ønsket om at udtrykke sig mere hårdtslående politisk, der fik ham til at tage skridtet. Hvor Bruce Springsteen i sin samfundskritik starter med det enkelte menneske og de nære miljøer, angriber Little Steven tingene udefra og på et mere overordnet plan. Således på albummet »Voice of America« og således på Sun City-pladen. Little Steven tror stadig på idealerne fra 68! At musik kan forandre verden! Det, der bare var galt i 60'erne,



Little Steven og Arthur Baker

En anderledes støtteplade!

Artists United Against Apartheid

ifølge Little Steven, var, at der var for meget narkotika og »peace and love«-romantik inde i billedet. Little Steven mener, at de mange støtteplader og -koncerter bør være startskuddet til, at pop og rockstjerne bliver deres ansvar og rolle bevidst! Og han mener i særdeleshed, at en plade som Sun City bør inspirere kunstnerne til at gøre noget tilsvarende på deres egne plader.

Sun City

»I ain't gonna play Sun City« lover de mange medvirkende i titelsangen. I flæng skal nævnes et kort udsnit: Bono Vox, Pete Townshend, Linton Kwesi Johnson, Jackson Browne, Jimmy Cliff, Nona Hendryx, Lou Reed og mange mange flere (check selv efter). Sun City er et forlystelsescen-

ter til 90 millioner dollars, beliggende i Bophutatswana, et af de såkaldte »homelands«, hvortil millioner af sorte deporteres. Der er de totalt uden for økonomisk og politisk indflydelse! Sun City er (selvfølgelig) forbeholdt de hvide og er en grotesk modsætning til de sortes elendighed. Flere popstjerner og entertainere har dog optrådt i Sun City og i Sydafrika i det hele taget. F.eks. Cliff Richard og Tina Turner. Sidstnævnte har dog siden fortrudt og beklaget! Opfordringen og løftet »I ain't gonna play Sun City« falder altså på et tørt sted!

Musikken

Sun City er en støtteplade og skal selvfølgelig sælge meget! (Ikke noget med at kopiere den til kassettebånd, folks!) Det skulle der heller ikke været

noget i vejen for: Titellnummeret »Sun City« er et stinkende hit. Fiser lige ind og ned i fødderne. Formidabel dansemusik! Danses kan der også til »No more Apartheid« (med bl.a. Peter Gabriel) og »Revolutionary Situation«, en funk-rap montage lidt à la Brian Eno's og David Byrne's »My Life In The Bush of Ghosts«. Her høres bl.a. Nelson Mandela og Desmond Tutu. – På side 2 får

vi »Sun City-version 2« og derefter rapnummeret »Let Me See Your ID« med bl.a. Gill Scott Heron og Grandmaster Melle Mel. – Jazzkoryfæerne: Miles Davis, Ron Carter, Herbie Hancock, Tony Williams, Stanley Jordansm.fl. er gået sammen om nummeret »The Struggle Continues«.

Og til sidst får vi en inderlig og meget luftig Bono Vox i en langsom blues bakket op af Ron Wood og Keith Richard – i et af deres klare øjeblikke!

– I Sverige har man for længst taget initiativ til en støttekoncert og -plade mod apartheid: »Svensk Rock Mot Apartheid«. Sanne Salomonsen og Henrik Strube deltog. Herhjemme er det kun Thomas Helmig, der indtil videre har udgivet en plade, der støtter ANC.

»Hvis rock'n roll kun bruges som underholdning, bruger man kun 10% af rock'n roll's potentiale«.

Jan Due

Udgivet af GAFFA, Guldsmedgade 23, o.g., 8000 Århus C, tlf. (06) 12 98 99

Ansvarshavende for dette nummer: Henrik Adler Dorthe Nielsen, Kirsten Jacobsen.

Medarbejdere ved GAFFA: Robert Borges (RAB), Poul Martin Bonde (Poul Pigtråd), Jørn T. Andresen (jønne t), Ellen Enggaard (E.E.), Henrik Adler (h-a), Troels Hulgaard (troels), Povl Sloth (sloth), Bo Sørensen, Dorthe Nielsen, Svend Foged (sf), Steen Sonne, Jan Due, Henning Jensen, Susanna Neimann, Susanne Kier, Kaj Lehmkuhl, Erik Sloth, Eva Johansen, Helle Kjærulf (hk), Jan Eriksen, Steen Skole, Frank Jørgensen, Claus Winfeld, Martin Kongstad, Nana Reimers, Jesper Andersen, Kristian Boris, Ruben Jacobsen, Jan Jul, Mads Kastrop, Arne Vollertsen, Kirsten Jakobsen.

Announcer: 06-12 98 99. Dorthe Nielsen, Kirsten Jakobsen.

Lay out: Kirsten Jakobsen.

Sats: Jysk Fotosats.

Tryk: Hornslet Bogtrykkeri.

Oplag: 80.000 eksemplarer.

Deadline for næste nummer: redaktionelt: 17/2.

Announcer: 21/2.

GAFFA udkommer næste gang den 5/3.

Gironummer: 4 376 897.

ISSN: 0109-0097.

Forsidefoto: Thomas Helmig taget af Jan Jul. Århus: This Side Up. (Jan Jul) København: Tonight (Peter Schlüter)

Københavnkontor: Vesterbrogade 107E 1620 kbh. V, tlf. (01) 21 64 33, kl. 12-16

THE DRUMMERS DRUM

SONOR på **MUSIK MESSE FRANKFURT**

15.-19. februar stand 80 D 70

KNUD ESKILDSEN En gros ApS.

Nærmeste forhandler anvises på tlf. 08 - 18 50 05

E.T. Concerts ApS. presents

FALKONER TEATRET

Ons. 26. feb. kl. 20

MÖTLEY CRÜE

Piganini

FÅ BILLETTER

Tir. 1. apr. kl. 20

TWISTED SISTER

Tor. 27. feb. kl. 20

ACCEPT

8. Maj KL. 20

VEJLBY-RISSKOV ÅRHUS

Fre. 4. apr. kl. 20

TWISTED SISTER

VALBY HALLEN

Man. 21. apr. kl. 20

DIO

Montmartre 01-13 69 66
Saga 01-23 88 00

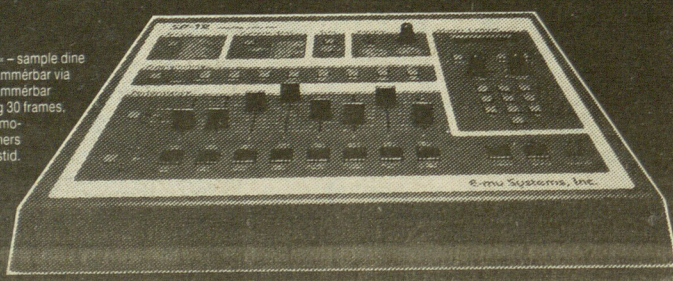
SAMPLING

Når det drejer sig om sampling, er det os du skal snakke med.

Se f.eks. her: E-mu - PPG - MIRAGE - Prophet 2000 - Akai - bit

24 12-bit samplede trommelyde som simpelthen barra skal høres - 8 »User samples« - sample dine egne trommelyde, effekter eller f.eks. bas!! - anslagsfølsomme playbuttons - programmerbar via MIDI (med velocity). Der kan f.eks. indspilles bas-linjer via et midi-keyboard - programmerbar tone/decay af hver lyd - separate programmerbare outputs - SMPTE-kode 24, 25 og 30 frames. Midi-clock, 24 ppqn - sequenses og/eller samples kan gemmes på disk, f.eks. Commodore eller på kassettebånd - 100 segments, 100 songs, 1,2 sek. samplingstid, 5000 toners memory - optional turbo kit der udvider memory op til 15000 toner og 5 sek. samplingstid.

Pris 27.900; ex. moms. Turbo Kit 9985; ex. moms



Klostergade 68, DK-8000 Århus C, Danmark, tlf. (06) 19 05 18

New Musik

Mötley Crüe

Så er der heavy!

Det blir et heavy'ed forår for koncertgængere til de tunge vægtklasser. Mange store navne har valgt at lægge vejen omkring København.

Det hele starter med **AC/DC** og **Mötley Crüe** i februar. I april kommer engelske **Dio** og amerikanske **Twisted Sister**, og først i maj blir det til et gensyn med tyske **Accept**.

Det er den australske gruppe **AC/DC** (jævnstrøm/vekselstrøm), som lægger ud i Falkoner Teatret d. 16.2. Denne koncert er dog allerede udsolgt, men der skulle være en chance for at få billetter til gruppens koncert i Malmø ugen før, d. 9.2.

AC/DC blev dannet i Sydney i 1973, er nu bosat i England og har de sidste 10 år været en af de førende grupper på heavyrock-scenen på begge sider af Atlanten. Gruppen står for den helt tunge og usødede rockmusik med melodiske guitariffs, leveret af brødrene Angus og Malcolm Young, som også skriver det meste af gruppens materiale og producerer pladerne. **AC/DC's** oprindelige forsanger

Bon Scott, som havde en utrolig dyr stemme, hvis man skulle omregne den i mængden af whisky, han indtog, og som selvfølgelig gav den sit særpræg, blev for 4 år siden kvalt i sit eget bræk. Han blev dog hurtigt erstattet af gruppens nuværende sanger Brian Johnson (ex. Geordie), som lever godt op til sin forgængers rustne stemme. Bortset fra ham, har gruppen ikke ændret besætning siden starten af '73.

Den anden heavy-koncert i februar er med amerikanske **Mötley Crüe**, som i modsætning til **AC/DC** er poppet klæd-ud heavyrock i stil med grupper som Kiss. Gruppen syntes selv, at de er svaret på den del af den amerikanske ungdom, som hovedsaglig tænker på sex, pizzaer og sex. **Mötley Crüe** tar sig også bedre ud på Teen-posters end på plade.

Der er helt sikkert lagt op til glimmer show, når **Mötley Crüe** giver koncert i Falkoner d. 26.2. Come and get your brain blow'n.

Deres Metal Konsulent

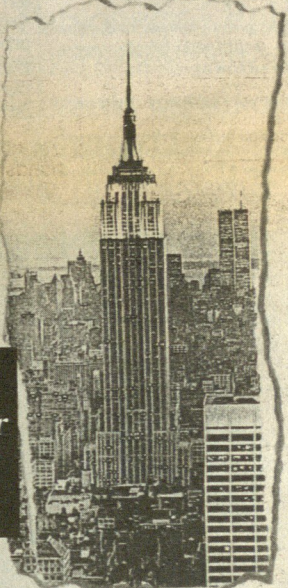
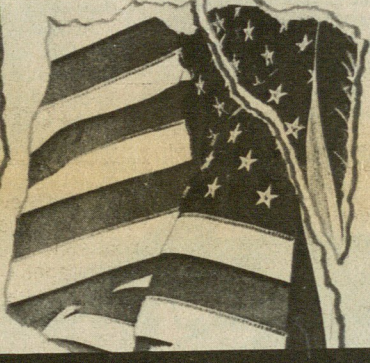


AC/DC

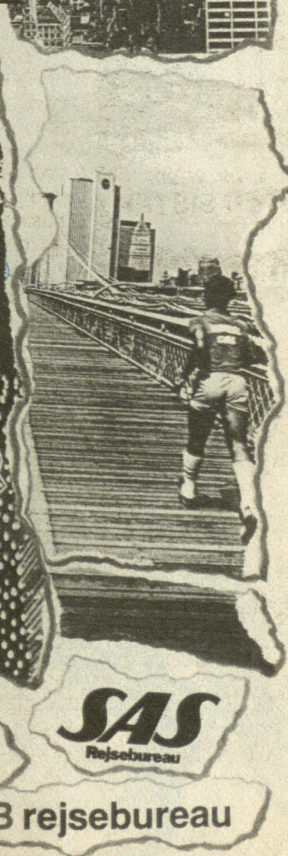


Foromtaler

ER DU UNDER 26 KAN DU FLYVE TIL



USA FOR 4690,-^{t/r}

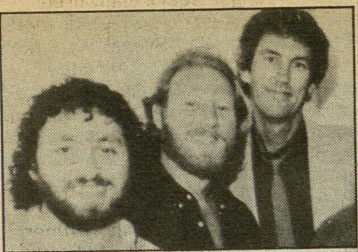


DET ER LAVESTE PRIS PÅ DIREKTE FLY KØBENHAVN-NEW YORK. BLIV VÆK I OP TIL 1 ÅR. DER ER OGSÅ BILLIGE MULIGHEDER TIL CHICAGO, SEATTLE OG LOS ANGELES. HØJSÆSONTILLÆG FRA 1.6

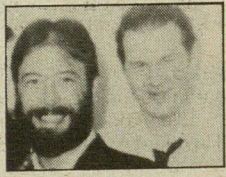
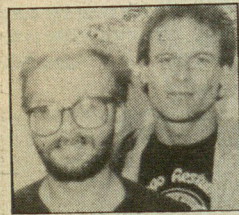
DSB REJSER

SAS Rejsebureau

DSB rejsebureau



The King of Horn Section



Den måske mest slagkraftige og velklingende blæsergruppe inden for funk og soul, **Tower of Power** kommer til Danmark i marts. Gruppen, der i september sidste år væltede Montmartre, har naturligvis fuld besætning med rytme-gruppe og vokaler. Men navnet Tower of Power er blevet synonym med en horn sektion, der igennem årene har nydt stor anseelse blandt kendere af genren, og som er blevet flittigt benyttet af store navne. Blæserne har samarbejdet med bl.a. George Benson, The Doobie Brothers, Little Feat og senest Huey Lewis and the News.

I lyset af, at funkmusikken og soul-inspirationen gennem 80'erne har vundet stort indpas på den danske scene, er det nok et besøg, der er værd at fæstne sig ved. Tower

of Power, som kommer fra Oakland, Californien, har længe stået som en af de vigtigste eksponenter for den blæser-dominerede funk, i hvilken mange danske grupper søger inspiration.

Den amerikanske gruppe kigger forbi på en Europaturné, der skal vise, at gruppen fungerer som en helhed og ikke blot skal betragtes som en horn section.

Folk, der hørte gruppen på Montmartre d. 24/9 sidste år, nævner det som en af de store oplevelser i 85. D. 7/3 i Ridehuset i Århus spiller Tower of Power for et publikum, der er opvarmet af Henning Stærk Band, og d. 3/3 gentager amerikanerne formodentlig sidste års succes på Montmartre, i København.

Mads

Australsk genfødsel

Der er noget, der tyder på, at det er februar måned, man skal bruge alle sine lomme-penge på at gå til koncerter, specielt hvis det er rock af nyere afstamning, man sigter efter.

Holder man af specialiteter,

er det værd at gå efter den australske gruppe »**Crime & The City Solution**«, som besøger Danmark for første gang sidst i februar. Gruppen gir koncert på Huset i Århus d. 27.2. og i Ungdomshuset d. 28., her sammen med **The Sandmen** og **Alive With Worms**.

Crime & The City Solution blev oprindeligt dannet i '78 i Sydney, Australien. Med en stribe koncerter i deres hjemland i løbet af '78-79 lykkedes det gruppen at opbygge en lille tæt tilhængerskare, heriblandt en anden australsk gruppe »**The Birthday Party**«.

The Birthday Party emigrerede i 1980 til England og vakte her stor opmærksomhed på undergrundsscenen, mens Crime ... blev tilbage i Sydney, og p.g.a. manglende pladekontrakt og andre problemer opløstes gruppen langsomt. Senere i 1983 gik The Birthday Party som bekendt i stumper og stykker, og guitarist, saxofonist og tangentspiller Mick Harvey drog hjem til Australien. Efter at have besøgt sin mor, gav Mark sig til at lede efter forsanger i gamle Crime & T.C.S. Simon Bonney. Efter at være blevet hjulpet op af storby-junglens sump begyndte Simon Bonney sammen med Mick Harvey at arbejde med nyt materiale, og de forsøgte selvfølgelig at tilstræbe en stil, der lå tæt på Simon's gamle gruppe.

Crime's gendannelse
I januar 1984 tog Harvey

tilbage til England for at genoptage sit arbejde med Nick Cave fra Birthday Party i deres nye gruppe Bad Seds, og først da Bonney i september samme år fulgte efter, blev Crime & The City Solution igen til en realitet.

I februar '85 indspillede gruppen sin første plade, EP'en »The Dangling Man«, og den gendannede gruppe består foruden forsanger Simon Bonney, som er eneste oprindelig medlem, af Mick Harvey på piano, keyboard og guitar, de to brødre Rowland S. (også ex. Birthday Party) på guitar og Harry Howard på bas og Epic Soundtracks på trommer og percussion.

Gruppens anden plade udkom herhjemme sidste efterår og er en mini-LP med titlen »Just South of Heaven«. Musikken er dystert, men ligger milevidt fra bølgen af sort gotisk ny-rock, som præger den engelske scene for tiden. Crime ... har hentet en del inspiration i amerikansk bluesmusik og gør mere brug af piano og slideguitar, end af den traditionelle rockguitar. Gruppen spiller utrolig dynamisk og er meget balladeagtige, og kan man li' sangere som John Cale og Tom Waits, vil man sikkert synes om Simon Bonney's dybe sørgmodige stemme.

At flere af det nye Crime & The City Solution er gamle B.P. medlemmer har selvfølgelig også præget musikken lidt, og der er uden tvivl lagt op til et par spændende koncerter.

C. V. på tur med Rosa-støtte

Det »ganske lille band« drager på en landsomfattende tur med støtte fra Dansk Rock-samråd. Støtten er givet ud fra den motivering, at osse de små spillesteder landet over skal ha mulighed for at høre store bands, der ikke normalt kan indtjene sig selv ind på så små steder. Fremover vil ROSA støtte lignende arrangementer i det håb, at støtten vil bevirke en større interesse for at høre professionelt live-rock – osse på de mindre steder i provinsen.



h-a.



The Bangles

RAB

Den 17.12. vil Montmartre være fortættet med 60' stemning.

Den californiske pigegruppe med de lyse vokalkoroner, The Bangles, står nemlig for første gang på en dansk scene – iført deres karakteristiske farverige, spraglete psykedeliske vestkystgevanter.

Grunden til The Bangles blev lagt i 1980, hvor tvillingesøstrene Vicky og Debbie Peterson fik ideen til en rockgruppe baseret på midt-tressernes lyd, holdninger og mode. Dengang var andre L.A.-grupper som X, Rain Parade og Dream Syndicate allerede begyndt at vende blikket og ørerne tilbage mod Dylan, Byrds, Velvet Underground m.fl. og The Bangs, som de hed på det tidspunkt, fandt et naturligt ståsted i den såkaldte Paisley Undergroundscene. Gruppen fandt ret hurtigt et pladeselskab, Faulty Products, og fik udgivet en EP, som viste The Bangs som den lettest tilgængelige Paisly-gruppe. Deres iørefaldende musik blev kaldt »Mamas & Papas møder The Seeds«, og afstedkom stor interesse i de amerikanske medier – og hos CBS, som i '83 tegnede en kontrakt med den usædvanlige gruppe. Tilsyneladende pålagde kontraktens første paragraf dem at skifte navn. I hvert fald blev »The Bangs« udskiftet, fordi det, i endnu højere grad end The Bangles, gav tilsvarende associationer til det engelsk/amerikanske slangord »to bang« – at bolle, kneppe eller hvad man nu behager.

The Bangles første rigtige hit blev en version af Soft Boys-trommeslageren, Kimberley Rews ny-psykedeliske popnummer, »Going Down To London« fra deres første LP, »All Over The Place«. Endnu et par hit er blevet fulgt af en LP, som viser en klar videreudvikling af de fire piger som musikere og sangskrivere.

Udgangspunktet – en omfattende fascination af især The Beatles – fornægter sig stadig ikke, men umiddelbart har musikken flere referencer til hjemstavnsveteranerne Mamas & Papas, The Lovin' Spoonful og The Byrds, selvom guitaristen Susanna Hoff, i modsætning til alle andre ny-psykedeliske guitarister, afholder sig fra at kopiere The Mighty Roger McQuinn sound. Indimellem

kan man høre John Fogerty og Velvet Underground stikke deres syrehoveder frem, men The Bangles' kendetegn er først og sidst de uimodståelige, atmosfærefyldte melodier, luftige og sværmende vokalkoroner og en nutidig, dansabel puls. Når de er mest poppet, befinder de sig – udmærket – et sted mellem, hvor Blondie startede og Tracy Ullman aldrig ville hen. The Bangles laver universel 60'er popmusik med en vis frækhed, charme, sødme, humor og et engagement, der mere lyder af ægte fascination, end gustent overlæg. Til sidst et tip til husarnerne: Under The Bangles' første Europa-turne beklagede Susanna Hoff sig til Melody Maker over de europæiske gruppes – der er for generelt!

Jan Eriksen



Alt, hvad vi ved om disse fire glade drenge er, at de tilsammen kalder sig Cosmopolitan Orchestra. I en pressemeddelelse vi har modtaget, forlyder det endvidere, at de under dette navn begiver sig ud på en mindre Fyn-Jyllandstur i februar måned. Stilen, de spiller, har de selv kaldt »modern-dance-jazz«, og hvad det end er, må du checke? Cosmopolitan Orchestra består af Casper Ludvigsen (bas), Peter Wittorf (trommer), Jørgen Emborg (tangenter) og Henrik Yde (guitar), og de fire har tidligere slået deres folder i grupperne Blast, Frontline, Fitt Stuff, m.fl.

Cosmopolitan Orch. kan opleves på Sofus Ferdinan, Odense d. 18., Huset, Århus d. 20., Nicodemus, Herning d. 21. og på Rendez-Vous i Aalborg d. 22. februar.

RAB

Aces
Professionel lyd til en realistisk pris

SMÅ MIXERE

PA82		
8 kanaler, 2 udg.	kr. 3.785,-	
PA122		
12 kanaler, 2 udg.	kr. 5.264,-	
SM16/2		
16 kanaler, 2 udg.	kr. 9.049,-	
BM1082		
10 kanaler, 8 grupper	kr. 6.840,-	
Alle priser er excl. moms		

Stort program i fortsætkere, equalisere, multitrack båndoptagere, studio mixere m.v.

Få tilsendt udførligt materiale!

PER MEISTRUP PRODUCTIONS Co.
Motorgangen 7-9, Box 34, 2690 Karlshunde.
Tel. 02-15 13 00

super-smart
HERRETØJ
-egen import fra Paris

SOHO

ROSENGADE 30 ARHUS C TELEFON 06-12 2289

-herretøj fra Sophies tøjhus...

DER ER FORSKEL PÅ MUSIKHANDLERE OG MUSIKHANDLERE

Mange af landets musikhandlere klæber i disse dage endnu en sticker op på butiksruden – og den er ikke kun til pynt!

Roland Scandinavia A/S lancerer nemlig et helt nyt begreb i musikbranchen:



I Roland-Centrene er personalet specialister, der kan svare på alle dine spørgsmål omkring Roland/Boss produkter. Personalet i Roland-Centrene har ganske enkelt været en tur på vores skolebænk, og vil også fremover deltage i informationskurser, der vil holde deres Roland-ekspertise helt i top.

I Roland-Centrene finder du det bredeste udvalg – og de sidste nyheder. Roland-Centret har den direkte forbindelse til vores service-afdeling og løser derfor hurtigt og effektivt eventuelle tekniske problemer.

Hvis du vil vide mere om Roland/Boss produkter, så kig efter forretningen med Roland-Center stickeren.

Det er nemlig den lille forskel, det kommer an på – det vil du hurtigt opdage, når du træder ind i et Roland-Center.

 **Roland**

Her finder du dit Roland-Center.

Hjørring: Musikhuset Arne, 08-92 03 00. **Aalborg:** Hagstrøm Musik, 08-13 29 01. Knud Eskildsen Musik, 08-18 52 00. Musikcentret, 08-13 19 66. **Thisted:** Thy Musikcenter, 07-92 00 77. **Viborg:** Knud Eskildsen Musik, 06-61 25 15. Musiklageret, 06-61 05 40. **Randers:** Centrum Musik, 06-43 37 00. **Holstebro:** Alfred Christensen Musik, 07-42 33 44. **Herning:** Knud Eskildsen Musik, 07-12 18 77. **Silkeborg:** Bjørnholt Musik, 06-82 26 44. **Aarhus:** BJ Musik, 06-13 73 33. Hagstrøm Musik, 06-12 56 55. **Rock City,** 06-12 75 22. **Vejle:** Musikhuset, 05-82 09 22. **Erritsø, Fredericia:** MH Musik, 05-94 10 55. **Esbjerg:** Knud Eskildsen Musik, 05-12 30 22. **Vojens:** Tonehuset, 04-54 23 21. **Odense:** Musikladen, 09-14 00 35. **Ringe:** John Godtfredsen Musik, 09-62 20 22. **Helsingør:** Musikhuset Aage Jensen, 02-21 86 01. Musik i Helsingør, 02-22 38 11. **Frederikssund:** Svend Ove's Musik, 02-31 36 37. **Hillerød:** Musikhuset Aage Jensen, 02-25 23 21. **Hellerup:** Apollon Musik, 01-62 10 06. **København:** Hagstrøm Musik, 01-39 65 00. KW Musik, 01-13 23 13. Musikhuset Aage Jensen, 01-14 29 00. Super Sound, 01-32 50 88. **Holbæk:** G-nøglen, 03-44 10 80. **Roskilde:** Stokvis Musik, 02-35 06 24. **Solrød Strand:** John's Musikhus, 03-14 22 14. **Køge:** Fangel Musik, 03-65 02 90. **Slagelse:** HO Musik, 03-52 80 50. Musikhuset Aage Jensen, 03-52 27 28. **Næstved:** Musikhuset Aage Jensen, 03-73 14 66. **Nykøbing F.:** Høiers Musikhandel, 03-85 01 99. **Nakskov:** Musikcentret, 03-92 08 53.

Let's Twist Again

Gangway udsendte en opsigtsvækkende debut-LP for lidt over et år siden. Nu udkommer gruppen med den anden LP, »Sitting in the Park«, og i den anledning havde GAFFA en snak med gruppen om pop-musik, erfaringer fra scenen og gruppens satsning på udlandet.

Af Henrik Adler
Foto: Kenneth Haugaard

Der er stillet ubønhørligt store forventninger til udsendelsen af Gangways nye LP, »Sitting in the Park«. Efter et hektisk 1985, hvor der var mange jobs for gruppen, og hvor man skulle leve op til større og større forventninger, har gruppen fundet fødderne igen og står, mens dette skrives, midt mellem bånd og mix på Hookfarmstudiets solide gulv for at lægge sidste

hånd på den nye LP. GAFFA inviterede den håbefulde unge gruppe til en snak om det nye udspil, og på en af Københavns stilige restauranter dukkede de to talsmænd fra gruppen op: Allan Jensen og Torben Johansen.

Sideløbende med det hektiske liv på landevejene har gruppen ændret udseende. Fra at være en trio blev gruppen i løbet af efteråret til en kvartet, idet keyboard-spilleren Torben Johansen blev optaget som fast medlem af gruppen. Gangway beskriver en usædvanlig bevægelse i det

danske rockliv. Gruppen, der for blot et par år siden blev anset for et kultband, der udsendte en LP på det lille »alternative« pladeselskab Irmgardz, er gået hen og er blevet et af de bands, man forventer sig mest af i løbet af 1986. Dette blev bekræftet ved årsskiftet i månedsbladet M.M.s læserundersøgelse, hvor Gangway var blandt de højest placerede navne under rubrikken »Nye Håb«.

Måske skyldes succesen, at der ikke har været alvorlige konkurrenter i det forløbne år blandt de debuterende bands. I hvert fald har gruppen fået

kolossal pressedækning det sidste stykke tid.

— Ja, det er en rar ting, siger Allan, og det er spændende, når det går i den retning. Hvad angår kultband, så er der ingen af os, der ser det på den måde. Vi har i vores egen bevidsthed aldrig været et kultband. At folk opfatter det

sådan skyldes måske, at vi udkommer på et lille selskab — det, der før hed et alternativt selskab. Men der er ikke noget særligt alternativt ved os.

Mellem Nyheder og Tøsedrenge

Gangways egen opfattelse af deres musik som klar pop,

som Allan siger, var måske en af årsagerne til, at gruppen i løbet af efteråret lod sig vise på plakaten sammen med etablerede pop-navne som News og Tøsedrenge.

— Alle grupperne spiller popmusik, mener Allan, så det er ikke så mærkeligt, at vi står opført til samme koncert. Grænsen mellem dem og os eksisterer ikke. Det kan godt være, at der har eksisteret sådan en skillelinie, men så længe jeg har spillet — og det er jo ikke så længe — har den ikke betydet noget.

— Altså hvis man møder nogen, man har spillet sammen med, supplerer Torben, så er det jo ikke sådan, at man ikke gider snakke sammen, fordi man spiller hver sin musik.

Men ét er, hvordan man reagerer personligt over for hinanden som kolleger, noget er vel publikums opfattelse af, at musikken er forskellig.

— Ja, men det er den da. Og det er ikke de bedste koncerter, vi har afholdt, men det var sjovt på grund af den usædvanlige konstellation af grupper. Måske har vi ikke helt det samme publikum, men vi har faktisk et ret blandet publikum — både kulten, som du kalder den, dem på vores egen alder og lidt ældre folk. Og det er sådan, det skal være: folk skal møde op, fordi de kan li musikken.

Fra vinyl til scene

Jeg har i flere omgange lagt mærke til, at der er stor forskel på jeres måde at spille numrene på plade og i live-situationen.

— Det er tildels bevidst, men det handler osse om den måde, vi indspillede den 1. LP på, siger Allan. Da vi udgav »The Twist«, var vi ikke særligt erfarne på en scene. Jeg tror, vi havde været ude at spille en 5 til 6 gange, inden Irmgardz kom med deres LP-tilbud. Vi valgte at indspille pladen som en kvartet, men var faktisk kun en trio. Det måtte vi så kompensere for live, hvilket betød, at det blev mere rå på scenen. Og faktisk synes jeg, det er sjovere på den måde. Længs ad turnéen fandt vi ud af, at vi manglede den 4. mand og besluttede derfor at tage Torben med. Men live-erfaringen er kommet efter pladeindspilningen, og er det sådan, er der ingen grund til, at numrene skal lyde præcist som på pladen, tilføjer Allan. Man får nogle andre idéer i øvelokalet — og det kan vi godt li.



All you need...

— et professionelt lydstudie,
du kan tage med dig overalt:

Porta One Mini studio

Nu kan du få fuldt udbytte af alle de gode indfald, alle de fine detaljer, alle de "store" øjeblikke.

Tascam Porta One er verdens mindste, professionelle 4-kanals lydstudie. Med en kvalitet og med faciliteter, der gør mange større optagere til skamme. Og med den yderligere fordel, at Tascam Porta One også kan arbejde på batterier.

Nogle af Tascam ministudiets mange fine egenskaber omfatter:

Trinløs regulering af hver af de 4 indgange. PAN regulering af signalet i stereolydbilledet. Tonekontrol i alle funktioner. Master-fader. "Ping-Pong" over-spilning til andre spor sammen med ny indspilning: i alt 10 spor i 1. og 2. generation! DBX støjreduktion. Standard båndhastighed.

Gå ind til din forhandler og lad dig overvælde af alle Tascam Porta One's muligheder.
Pris kr. 7.100,- exkl. moms.

TASCAM

TEAC professional division

Leje med forkøbsret.

Pr. mdr. kr. 345,- min. 6 mdr.
pr. mdr. kr. 298,- min. 12 mdr.

Prøv den hjemme i 2 dage gratis!

ring for yderligere oplysninger, få tilsendt katalog gratis.

expert radiohuset

Frederiksgade 16-18 - 8000 Århus C - Tlf. (06) 13 01 22

FARVE MOTIVER
transfertryk på

T-SHIRTS 98,-
LÆRREDSBÆRE-
POSE 49,-

SWEATSHIRTS 169,-

LOVE MUSIC
JAZZ FUNK

WHAM!

I ♥ LOVE DURAN DURAN

Idol Item - Box 2698 - 2100 København Ø. Tlf. (01) 13 22 50

Send kuponen i dag - porto er betalt!

Du kan vælge mellem disse motiver:

1 Wham	5 Simple Minds	9 Nick Rhodes	13 I Love Music
2 Madonna	6 John Taylor	10 Simon le Bon	14 Jazz Funk
3 Duran Duran	7 Roger Taylor	11 Mötley Crüe	15 Legalise It
4 Dire Straits	8 Andy Taylor	12 AC/DC	16 I Love Love

Herved bestiller jeg flg. motiver trykt på:

T-SHIRT à kr. 98,-	SWEATSHIRT à kr. 169,-	LÆRREDS- BÆREPOSE à kr. 49,-
Motiv nr. S M L XL HVID SORT	S M L XL GRÅ SORT GUL	
<input type="checkbox"/> <input type="checkbox"/> <input type="checkbox"/> <input type="checkbox"/> <input type="checkbox"/> <input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/> <input type="checkbox"/> <input type="checkbox"/> <input type="checkbox"/> <input type="checkbox"/> <input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>

joggingbuks à 130,- til sweatshirt

Beløbet ialt kr. _____ er vedlagt i check indsat på giro 5 97 37 08

Sendes portofrit til:

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./By: _____

Tlf: _____

Bedes sendt pr. efterkrav (+ kr. 20,- i omk.).

ROCK IDOL ITEM
Box 2698
2100 KØBENHAVN Ø

Utrangeret
svarforsendelse
sendes
utrangeret
Rock idol
betaler portoen

Gangway



betyder selvfølgelig, at der er småfejl hist og her, men det anser vi for charmerende detaljer på pladen. Vi er ikke gået efter den perfekte lyd – det kan vi lisså godt droppe med det samme. Så gode er vi heller ikke, siger Torben Johansen.

Udlandet

Der gik noget af et sus gennem den danske rockscene, da man i efteråret kunne blade op i nogle af de førende engelske musikblade og læse meget positive anmeldelser af Gangways første plade. Gennem det engelske pladeselskab Rough Trade var det lykkedes for Irmgardz at få eksporteret nogle plader til England. Senere på året lykkedes det for bandet at få et interview

igennem til New Musical Express, og stadig holdt omtalen af Gangway sig i positive vendinger. Der er således åbnet en dør for gruppen til det store udland, og efter mit kendskab til den nye plade skulle det ikke undre, om det lykkes gruppen at få et nummer igennem til den engelske hitliste.

Gruppens Beatles-inspiration sammen med musikkens »Touch of jazz« skulle gøre chancerne endog temmelig store. I det mindste burde de være det! Men det er selvfølgelig nødvendigt, at Gangway følger den interesse op, der allerede er vist, ved at drage til England og spille koncerter. Og det skal Gangway:

– Vi skal til England i løbet af turnéen. Faktisk har vi planlagt

at ta på en mindre Europa-tourné til både Tyskland, Frankrig og til slut en uge i England. Vores booker, John Rossing, Rock On, er i disse dage i England bl.a. for at undersøge mulighederne nærmere. Men det er helt sikkert meget vigtigt at ta derover og vise dem, hvad vi kan på scenen, siger Torben. Det blir lissom at begynde forfra – og det kan egentlig være meget sundt, slutter Allan, og GAFFA ønsker gruppen al mulig held i udlandet. På vejen hjem fra restauranten blir jeg enig med mig selv om, at der er kvaliteter nok i musikken på den nye LP. De ubønhørligt store forventninger skal nok blive indfriet. Måske osse i udlandet.

– Man spiller osse anderledes i studiet, fordi man dér er mere bundet af at skulle spille helt nøjagtigt. Det er svært og betyder ofte, at energien fra livesituationen går tabt.

De par gange, jeg har oplevet Gangway fra scenen, har det slået mig, at der var få soloer. Man har holdt sig til de fastlagte arrangementer, man kendte hjemmefra.

– Vi er ikke særlig gode musikere – vi blir f.eks. aldrig studiemusikere. Jeg synes ikke, der er noget værre end at høre en guitarsolo, fordi den skal være der. Jeg har egentlig aldrig brudt mig om guitarsoloer. Nogle guitarfreaks kommer nogle gange op efter koncerten og spørger, hvorfor vi ikke giver mere los ... Det kan jeg ikke forstå, for jeg savner det ikke. Men sådan er folks musiksmag forskellig. Vi har skrevet musikken, som vi synes, den skal lyde – så må man ta det eller la være.

Selv om »The Twist« fik mange anmelder-ros, var den gennemgående kritik, at Gangway mindede for meget om den engelske gruppe The Smiths. Selv indrømmer gruppen, at kritikken var berettiget, men siger osse, at folk hæftede The Smiths på, fordi det var det mest kendte herhjemme dengang.

Selv kunne de ha nævnt flere grupper, der osse virkede inspirerende som f.eks. Orange Juice, Aztec Camera og Prefab Sprout.

På den nye LP, »Sitting in the Park« har gruppen allieret sig med produceren Søren Wolff, der bl.a. er kendt for sit arbejde med Kim Larsen og som producer for Rocazino og Super Karla – altså et valg af producer, der klart prioriterer de poppede elementer af rocken.

– Vi diskuterede mange forskellige producere, men efter at Henrik havde været

hjemme og snakke med Søren, var han ret overbevist om, at han var den rigtige mand. Og det har han osse vist sig at være. F.eks. er Søren inspireret af de samme bands, som vi selv er. The Beatles f.eks.

Og det er gennemgående for pladen. Specielt i korarrangementerne og i hele lyd-konceptet, der er meget gennemsigtigt, viser Beatles-inspirationen sig tydeligt. Men osse i brugen af strygere og trompet som soloinstrument (og med dæmper) minder om dagene på Penny Lane og med Nowhere Man.

Godt gået! – Arbejdet er forløbet på den måde, at vi øvede meget grundigt, inden vi gik i studiet. Vi har kun tre uger til det hele, så det er med at skynde sig lidt. Vi har forsøgt med så lidt lagkage-indspilning som muligt – dvs. forsøgt at indspille så meget som muligt af nummeret på én gang. Det

PETER FRAMPTON
Premonition
NY LP/CHROME KASSETTE
incl. smash hittet "Lying"

PUBLIC IMAGE LTD.
The Album
NY LP/CHROME KASSETTE
produceret af Bill Laswell
incl. singlen "Rise" o.m.a.

DAVID BOWIE
Absolute Beginners
HELT NY 7" SINGLE
& EXTENDED 12" MAXI
fra kommende album:
"ABSOLUTE BEGINNERS"

THE CULT
NY LP/CHROME KASSETTE
LOVE
incl. "She Sell Sanctuary",
"Revolution", "Rain" o.m.a.

**DIN YAMAHA HIGH TECH FORHANDLER I DANMARK OG OMEGN...
FANGEL MUSIK, ÅRHUS-**

YAMAHA DX-7, DX-21, RX-11, RX-15, RX-21, TX-7, QX-7, CX-5M...

SPECIALTILBUD TIL DX-7 EJERE!

Udvidelse af den interne hukommelse fra 32 til 128 stemmer!
Komplet incl. montering, kun kr. 2500,-

City.
Frida.
Finax Konto.

FANGEL MUSIK

MUSIK
I CENTRUM

Indlever din DX'er om morgenen og den er klar om aftenen.
Med i prisen følger også 128 nye stemmer.
Ring og aftal tid på tlf. 06-12 00 33.



Pigtråd

En grøft af vilde toner

Af Jan Eriksen Foto: Jan Jul

»En grøft af vilde toner« er den naturlige overskrift til historien om den århusianske rockgruppe Pigtråd. Billedet har jeg kopieret fra gruppens egen »titelsang«, »Pigtråd«, som afslutter deres nye mini-lp, »Lydene på væggen« – deres vinyldebut, som skulle være på gaden den 20. februar. – »Pigtråd« har en reference til en gylden tid i dansk rockmusik i begyndel-

sen af 60'erne, hvor musikken blev spillet med en friskhed og energi, som sjældent er set siden. Det har referencer til de hegn og begrænsninger, som vores musik også handler om. Og så har pigtråd en forbindelse med støj, noget farligt, som man kan rive sig på...«, fortalte Poul Martin Bonde entusiastisk, da jeg havde ham i telefonen fra Smilets By.

Poul Martin er en aktiv herre. Han er sanger, guitarist, digter og ankermand i Pigtråd. Han er producer på Østjyllands Radio og DR's provinsafdeling. Han skriver digte, noveller, koncertanmeldelser i Århus Stiftstidende og lidt af

hvert i nærværende musikmagasin. Desuden har han studeret og arbejdet med teater, hvilket muligvis inspirerede ham og Jan Due (guitarist i Pigtråd) til i '83 at udvikle det ambitiøse »Den Endelige Sang« – projekt – et 50 minutter langt rockshow med scenografi, lysbilledshow, tekster, musik, kostumer og båndkollager. Projektet var med Poul Martins ord en »levende video« om krigsangst og -fascination, som nåede omkring 30 opførsler. Det var skabt ud fra noget – i dansk rocksammenhæng – så atypisk som en vision om et gennemført sanseligt udtryk. Den endelige sang er sunget, men Pigtråd består og visionen lever endnu:

»Vores udgangspunkt handler om den umiddelbare sansning af verden. Teksterne

har en mørk eller insisterende form for virkelighed, mens den elektriske guitar nærmest er en højt hævet fane, der ikke accepterer tingenes tilstand. Som prøver at skubbe teksterne videre. Musikken kunne have været mere ond og brutal, så den sammen med teksterne ville demonstrere total håbløshed. Men rockmusikken er jo ikke bare oprør, det er også glæde. Sand musik er både harmoni og disharmoni, og først og fremmest udadvendt.«

Pigtråd er guitarrock – Pigtråd-hegnene fylder meget på pladen. Sangeren selv spiller en forsigtig, tung leadguitar. Jan Due er den erfarne guitarist med solidt greb om rockrytmerne og Bjarne Iversen er den fabulerende selvlærte guitararkitekt, der leger, drømmer og sparker sig med, mod, over og under melodierne. Han er Pigtråd-universets slagskib.

Musikken er optaget live (uden publikumslud!) med sang og selvfølgelig guitarer lagt på i studiet. Det giver en fersk rumklang i lyd billedet i stedet for behagesyg vellyd.

Trommeslageren Chang Østergård lyder ganske frigt, samtidig med at han holder et skarpt beat. Skipper Flytkjærs ballast som bassist er der ingen grund til at betvivle, men han får ikke meget plads i Pigtrådslyden. Martin Lauritzens keyboards tematiserer sig levende på new wave-englisk ind og ud af guitarfigurene og underbygger tyngden og farligheden i Pigtråds udtryk. Det samme gør Jens Chr. Jensens saxofoner, men egentlig hører man ikke så meget til dem, som der i et par Andy MacKay-lydende passager lægges op til.

Inspirationer I

7 musikere er meget i et guitarrockband – overlæsning a la Den Rytmiske Aftenskole er en faldgrube, som det stort set lykkes Pigtråd at styre uden om. Nerven og spændingen bevares, selvom produktionen tenderer til at være for radio-pæn. Tonefaunaen i Pigtrådsgrøften er ikke vildere end producerne (det er også Poul Martin) og kompositionerne, som generelt er holdt i et ret stramt rocksprog, tillader. Sagt med Poul Martins ord: »Pigtråds idé er kombinationen af 60'ernes frigjorte, ekspressive og farverige musik og 80'ernes mere stramme, kontrollerede musik«.

Det er store ord i januar, og det har kostet grå hår og en søndag er gledet mellem fingrene i mine bestræbelser på at finde formen, der beskriver Pigtråd.

»Det er svært at kategorisere Pigtråds musik, fordi vi er inspireret af ting som du ikke kan kopiere. Vi er ikke en efterligning af U2, Simple Minds, Echo And The Bunnymen eller Joy Division, men vi er inspireret af dem og især mig, af amerikansk syrerock. Men også af pop, af de små fikse ting.«

Pigtråd er melodisk og i beatet britisk orienterede, de laver iørefaldende omkvæd, men kan samtidig lyde som danskrock-ny-traditionalister i lige linie fra Steppeulvene til SW-80. Positivt, naturligvis, at der her er en dansk rockgruppe, som ikke er nede på alle fire for den Store, salgsbare softice-lyd.

»Det er ikke populært at sige det, men Pigtråd har altid opfattet sig selv som et politisk rockband. Ikke med slogans – et 3. generations-rockband, som ikke har kunnet leve med at skære

tingene ud i billige kamptråb eller beskæftige sig med alle andre end én selv. Vi er et politisk band, som prøver at sanse sig selv og samfundet. At male nogle billeder med vores musik og tekster, som folk selv må tage stilling til.

– Der er da håb: Hvis man ser den svenske rockmusik, f.eks. en gruppe som Imperiet, der stiller sig op og støtter det væbnede opgør mod apartheidstyret. Jeg har leget med en idé om, hvis den danske rock tog sig selv alvorligt og spillede »Rock mod Den Indre Svinehund« foran Kysthospitalet i Kalundborg. Det skulle handle om at markere sig, mere end at samle penge ind, selvom det selvfølgelig er godt nok. Hvis den politiske rock skal være noget, må den have sig selv som indsats.«

Inspirationer II

Det handler om mod dét her, og det handler om at bruge fantasien og sanserne.

»Hvis man skal sanse noget, bliver det meget mere mangfoldigt, end det konkrete sprog kan magte. Hver gang kunsten har sprængt sine rammer – f.eks. da man gik fra naturalisme til surrealisme – er det vel et forsøg på at fange flere af livets facetter ved at sætte noget andet på.

Jeg har skrevet digte i mange år, og har nok haft min begrænsning som det største problem. En sangtekst har en given ramme, som man nødvendigvis må acceptere, og så må man prøve at gøre det magtfuldt og udadvendt. Ord er endimensionelle, og man skal nærmest male farven med ordene. Få ordene til at forsvinde og sætte noget andet i stedet. Jeg har prøvet at læse nogle ting, hvor der pludselig har stået en linie, som har sprængt hele hovedet i stykker.«

»Afsavn, Længsler, Mørke og Fravær«. Ordmaleren Poul Martin Bonde kender ikke til pastelfarver. Hans tekster bevæger sig over abstrakte flader til mere konkrete manifestationer i det samlede, noget pessimistiske, skilleri.

Raketterne hænger over hovedet på os, da parallelle lig marcherer, på Café Midnight har vi glemt os selv, »mens vi lægger tidens sår«. Og i »Imperiets Juveler« oplever vi, hvordan Thatchers England i opløsning er et skræmmebillede på, hvordan det kan gå her. »kendte intet håb/kunne intet sige« synger Poul Martin også. Lad os løfte pegefingeren: At Poul Martin Bonde og Jan Due kan gå rundt i Århus og realisere smukke og sympatiske visioner om at udvide rock genren. At de gider slå i softicen og stille sig op på scenen. At de gider spille, digte, skrive, fotografere – det ligner alt andet end stum afmægtighed. Det kunne ligne håb.

Poul Martin Bonde for en afsluttende bemærkning: »Håbet er rockmusikken. Selvom man står i lort til halsen, spiller man alligevel, som én gang har sagt om Pigtråd.

Jeg vil nødig leve et liv uden rock. For mig har det, siden jeg var dreng, været både tilflugt og udvej. Det er virkelig noget med at komme ud og få knaldet noget af og komme hjem med et overskud. Selvom det er hårdt er det den optimale frihed.«

NYHEDER

FRA MUSIKMESSEN I

FRANFURT

Vi har været på pletten m. kamera & notesblok. Ring og få tilsendt nyhedsfolder.

MIDI TIL ALLE GITARER, OGSÅ AKKUSTISKE.

ROLAND ALPHA JUNO-1

NY TRANSPORTABEL SUPER 4 SPORSOPT. FRA VESTA FIRE MULIGHED FOR UDVIDELSE AF DW8000's 16 BØLGEFORMER TIL 32. – FANTASTISK MEN DYRT.

SOFTWARE TIL ATARI 260 ST & COMMODORE AMIGA

1.024 m. sec DELAY TIL UNDER 2.900

NY LÆKKER SYNTH – DK7000, FRA SIEL

ROLAND ALPHA- JUNO 2, 61 tang. aftertouch etc.

NY SUPER MOOG MIDIBOX (ikke på Danske marked)

NYHED FRA MIRAGE ENSONIQ

NYHEDER FRA CUTEK



High Tech Music

VESTERGADE 4
HORSENS
TELF. (05) 61 25 11

OBS! Vi har lidt længere åbent

Mandag torsdag KL. 12.30-18
Fredag KL. 12.30-19.30
Lørdag KL. 10 - 14.00

Vil Du

ha Thomas Helmig, Gangway og alle de andre kendte danske som udenlandske navne ind gennem brevsprækken hver måned.

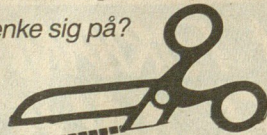
Vil Du

gerne vide, hvem der spiller i Århus eller i København hver måned og vide mere om, hvilke bands der klarer sig i de to forskellige byer

Så:

abonnér på GAFFA og bliv bredt orienteret om musikken i Danmark uden at røre en finger!

Er der noget at betænke sig på?



Jeg tegner hermed et års abonnement på GAFFA
 Enkeltpersoner kr. 50,-
 Institutioner kr. 75,-

Pengene er vedlagt i
 kontant
 check
 indsat på girokonto nr. 4 376 897

Navn:

Adresse:

Indsendes til GAFFA, Guldsmedegade 23, 8000 Århus C.

Musik og lys

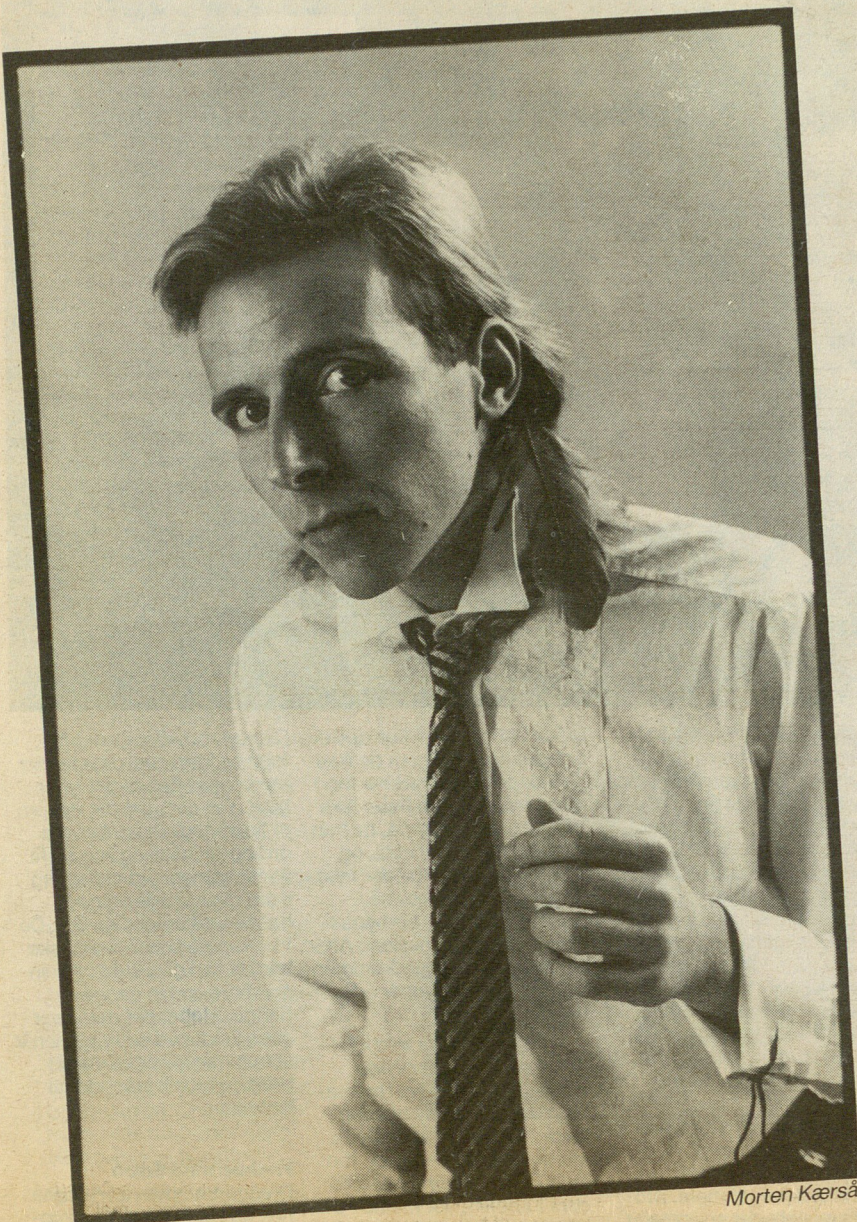
A5 BOGEN 1986
Isbn 87-980650-68

Uundværlig for enhver musiker giver information om: bands, spillesteder, lys, lyd, studier, booking, producenter, festivals, lokalradioer, biblioteker, højskoler, tidsskrifter, medborgerhuse, organisationer m.m.

Bestil den hos din boghandler el. direkte hos:

MUSIK & LYS

Kattesundet 12, 1458 K.
Giro: 3 23 41 50
Pris: 60,- incl. moms.
Medlemmer 25,- incl. moms.



Morten Kærnså

Morten, Moonjam og Maskinerne

Interview med keyboardspiller Morten Kærnså, der er igang med helt nye og spændende planer for fremtiden.

Af Torben Steno
Foto: Nikolai Østergård

Omsider er der ny musik fra Morten Kærnså. I denne måned slippes hans første soloudspil løs – en mini-lp med fire numre med ham selv i den vokale forgrund.

Hvis nogen skulle ha' glemte hvem Morten Kærnså er, så var det ham, der komponerede musikken til Sneakers, bandet der dannede skole i dansk rockmusik.

Samtidigt med at pladen udsendes dukker Kærnså også op på TV med videoen om drømmepigen Cæcilia, og sidst på måneden kommer et 25 minutters uddrag fra musicalen Sarai, som han skrev musik til.

Med Sneakers' opløsning var det farvel til rampelyset, Sanne og dermed BT's sladderspalter. Siden da har Morten Kærnså isoleret sig med et utal af keyboards, computere og rytmeboxe i et studie, som han og hans bror teknikeren og trommeslageren Mads Kærnså har bygget op i lejligheden i Sct. Pederstræde. Her, omgivet af teknologiens mange muligheder er den nye musik blevet til.

– Oven på Sneakers tog det lang tid for mig at erkende, at jeg skulle begynde helt forfra. Jeg er ved at lave noget nyt nu – faktisk en helt ny stil, og det er ikke noget man gør på fem minutter. Det er noget, der skal forskes grundigt i. Jeg har koncentreret mig om mit professionelle arbejde som komponist, fordi jeg ikke synes, jeg kan tillade mig at komme med noget, der er hørt alt for meget før.

Derfor har jeg også sagt nej til at spille med andre end Sebastian. Når jeg sagde ja til ham, var det fordi, jeg synes at han laver god, spændende keyboardorienteret musik, samtidigt med at han omgir sig med gode musikere, fortæller Morten Kærnså.

Moonjam eller Kærnså?

Morten har været meget i tvivl, om pladen skulle bære hans eget eller Moonjams navn. Moonjam, der består af de danske Porcaro-brødre Morten, Rasmus og Mads Kærnså på henholdsvis keys., bas og trommer plus Jens Hack sax., medvirkede i foråret -85 i musicalen »Sarai«. Da showet var en fremtidsforestilling, var det naturligt, at maskinerne fik en fremtrædende plads. Musikken på den nye plade er på mange

»Jeg synes ikke jeg kan tillade mig at komme med noget, der er hørt alt for meget før«, siger Morten.

måder en videreudvikling af de ideer, der opstod under arbejdet med Moonjam og Sarai. Den ene af skæringerne på pladen er da også titelnummeret fra forestillingen. Men uanset, hvad pladens navn bliver, er den et soloprojekt.

– Det er virkelig musik for musikkens egen skyld, jeg har lavet. Jeg har ikke, som da jeg komponerede til Sneakers, taget hensyn til hvem, der skal spille musikken.

Mini-lp'en er tænkt, som en forløber for en rigtig lp, der udkommer i løbet af sommeren.

– Men det er vigtigt for mig at få noget ud nu, inden materialet hober sig op. Uanset om jeg har det godt eller dårligt, laver jeg ca. tre »tunes« om måneden.

Vild med døgnfluer

Inspirationerne kommer ikke fra noget bestemt sted. Morten Kærnså begraver sig ikke i forbilleders plader. Det er faktisk en sjældenhed, hvis han lægger en plade på grammofonen. Det er radioen og tilfældigheder, der afgør hvad der når hans ører.

– Jeg kan stort set li' al slags musik. Men jeg må indrømme, at jeg er ret vild med noget af det døgnflue-computermusik, man hører rundt omkring. Maskinernes brutale rytmer – det er tight, og det synes jeg er fedt. Jeg ser nogle spændende muligheder i maskinerne, hvis man laver en musik, der ikke udelukkende er baseret på dem, men hvor de optræder som en farve.

Facinationen af den kommercielle musik har tilsyneladende ikke bevidst påvirket arbejdet med den nye stil.

– Man kan godt ha' en stor uforståelig knude af et kunstværk. Men jeg ønsker, at folk skal kunne forstå det jeg laver, uden at jeg dermed tænker

kommercielt, når jeg komponerer.

Nyt forfatterpar

Idag huskes Sneakers selvfolgelig mest for musikken, men de var også et band, der markerede holdninger til nogen af tiden spørgsmål bl.a. via teksterne, som blev skrevet af Hans-Henrik Koltze. Men også han er gledet ud af billedet. Nu satser Kærnså først og fremmest på de to tidligere Kliche-folk Voss og Torp som tekstleverandørere. Videoangangen om Cæcilia er begået af de to århusianere.

Jammer med maskinerne

Endnu er der ingen konkrete planer om liveoptræden. Det anstrengende liv i turnébussen er ikke ligefrem det Kærnså savner allermost, men han håber dog, at få samlet et band og komme ud at præsentere den nye musik til efteråret.

Umiddelbart skulle man tro, at det bliver vanskeligt at fremføre den maskinorienterede musik live, uden at det får karakter af et playback-show.

Men når navne som Marilyn Mazur, Jan Sivertsen, Moussa Diallo og brødrene bliver nævnt, som nogen af dem, der muligvis skal tage kampen op med alle maskinerne, forsvinder play-backspøgelset hurtigt.

– Det er meget vigtigt at tilrettelægge musikken sådan, at den kan forandres i livesituationen. Når jeg spiller ude, jammer jeg med maskinerne – sætter dem til at opfinde nye ting for mig. Jeg programmerer næsten ingenting hjemmefra. Det er svært at styre, men jeg har prøvet det. Under karnevalet spillede Moonjam to nætter nede i gården her i Sct. Pederstræde. Det gik fint, men et par gange gik vi helt på røven. Du kan ikke altid stole på en computer.

Udover løse planer med et band går Morten Kærnså også med tanker om at optræde helt solo i bedste Zawinulstil – kun ham og alle maskinerne. Hvornår vides ikke. Så indtil videre må Kærnså-interesse-rede nøjes med minilp'en.

London

8-dage t/r

850,- kr.

Ring på 06-18 45 77

ml. kl. 14-17

for program og yderligere oplysninger



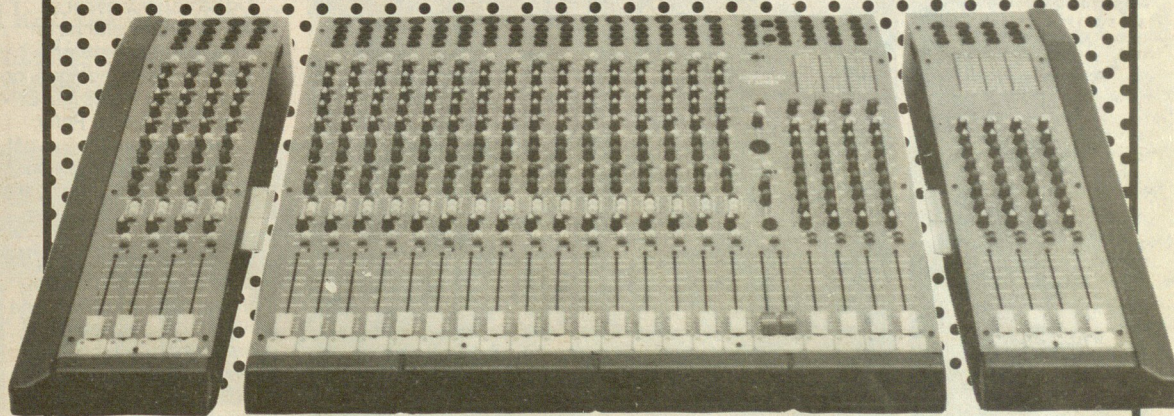
Niels Pedersen

Reparation af blæseinstrumenter Tlf. 06 - 22 58 16

SOUNDTRACS™

T SERIES

– mixeren der vokser med ambitionerne.



Studie- og PA-pult med mulighed for udvidelse op til 32-8-2 uden ekstra strømfor-syning.

Leveres i grundudgave med 16 indgangs-kanaler, 4 subgrupper og 2 master.

Balancerede mic. indgange, lineindgang, headroom + 30 dbm, 3 bånd equalizer med sweep på mellemtonen, 4 Aux. sendere pr. enhed, 48 V phantom indbygget.

Inject og direkte out på hver enkelt ind-gangskanal. 100 mm faders.

KVALITET DU HAR RÅD TIL.

Ring til os på 02-18 76 17 og få en snak om mulighederne.

KINOVOX

KINOVOX PROFESSIONELT LYDUDSTYR A/S • INDUSTRIVEJ 9 • 2540 LYNGBÆK • TLF. 02 - 18 76 17



Disneyland After Dark

Wanted Disneyland after dark

Disneyland After Dark, der som et friskt pust red hen over den københavnske undergrunds mørke sletter med en del gode koncerter og maxisinglen »Standing on the Never Never« fra maj 1985, er igen pladeaktuelle. GAFFA efterlyste dem og udlovede en dusør på to liter cola. Den fik Jesper Binzer (vokal, guitar), Stig Pedersen (bas, vokal) og Peter Lindholm Jensen (trommer), da de overgav sig og indvilligede i at fortælle deres historie, men guitaristen »Kopper« alias Jacob Binzer undslap efter en kort skudduel til guldmimerne i Viby, hvor han nu lægger slideguitar på Elisabeth G. Nielsens nye pladeprojekt.

Af Per Reinholdt Nielsen Foto: Nana Reimers

Jesper, Stig og Peter er allerede på vej hen til våbenlageret, da de erfarer, at der er en gruppe, som hedder »Jutland After Noon«, men de besinder sig og beslutter at opfatte »Jutland After Noon« som uværdige konkurrenter. Havde de så kaldt

sig »Legoland om natten« eller noget lignende. Men skyderen sidder løst hos Disneyland. Jeg har ikke været i stue med dem i mere end fem minutter, før Jesper første gang retter sin seksløber mod min tinding. Jeg må med den kolde sved på panden løfte armene i vejret – det sprog forstår de – og overgive mig, ligesom jeg tidligere på dagen måtte overgive mig, da jeg lyttede på »Call of the Wild«, Disneyland After Dark's nye LP, som udkommer i februar.

Gun Club har trukket sine dybe spor i gruppen, og der er mange klicheer og lån fra både rock og country, men det har allsammen været en tur i Disneyland After Dark's kværn. Originalitet er ikke resultatet, men bearbejdningen har betydet en personlighed, som giver gruppen dens musikalske berettigelse. Og så har Disneyland ... noget, som de fleste nyrockbands mangler. De har fundet melodien! »Call of the Wild« flyder over med melodier både i sangen og i lead-guitaren og løfter gruppen ud af anonymitetens rækker. Forresten et guitarspil, som er overlegent og professionelt uden at ende i lir og blær.

Sidste år udgav Disneyland After Dark maxi-singlen »Standing on the Never Never«, og siden da har de ikke foretaget større musikalske justeringer, men produktionen står derimod langt stærkere på den nye plade.

Frank Marstokk fra pladeselskabet Mega Records, nordmand og med baggrund som trommeslager i bl.a. Malurt, Laid Back, Repete Repete og

producer-erfaringer fra Kate Svanholms hitforsøg »Do It Again« og den svenske gruppe Sky High, flirtede fra midt i halvfjerdserne med country-musikken, og da han hørte om Disneylands livepræstationer, tændtes gløden igen. Frank Marstokk blev lynhurtigt gruppens manager og producerede »Standing on the Never Never«. Han valgte at præsentere Disneyland, som de optræder live, og det klæder pladen, men med »Call of the Wild« har de fem tilføjet musikken en ny dimension. De har indset, at en plade er en plade, og en koncert en koncert og bearbejdet materialet meget mere. Studiets muligheder er udnyttet bedre, men uden at overbrodere, og resultatet er blevet et mere interessant og nuanceret Disneyland After Dark.

To billeder

Der er to billeder, som trænger sig på i Disneyland After Dark's musik. Ét er af fire unge københavnske punks, lidt lasede langhårede med en Marlborosmøg i mundvigen, hænderne i lommen og hastigt småfrysende på vej hen over Rådhuspladsen. Det er gråvejrr en søndag eftermiddag, og de fire drenge kommer lige fra den sidste nye western med Clint Eastwood i hovedrollen.

Og så er der billedet af prærien. Jesper står på en bakketop med hænderne støttet på riffelmundingen, og vinden blæser i hans hår. Et stykke derfra sidder Peter, Jacob og Stig omkring et bål. Den obligatoriske dåse bønner og kaffekanden snurrer, mens hestene fnyser inde mellem træerne.

Det ene er drømmen, og det andet virkeligheden. Drømmen har vi alle i os. Vennerne på vejen, der pludselig forvandles til små »John Wayne'r«, de utallige dueller med efterfølgende skænderier om, hvem der ramte først. Drømmen om den stærke lovløse mand, som kan gennemføre retfærdigheden i en lovløs verden, og drømmen om et begivenhedsrigt liv, som lever, til man bliver 14. Så går den ikke længere. Tilbage er kun Morgan Kane i kiosken, western i TV og Clint Eastwood i biografen. Men Disneydrenge har fundet vejen ud. En dag de sad og kedede sig i øvelokalet, kom nummeret »Trucker« som en åbenbaring.

Siden har gruppen kun spillet cowpunk, og selv om de ikke hele dagen lang trækker mod hinanden, selv om Peter ikke tog sin cowboyhat på, da han hentede de to liter cola, og selv om Jesper arbejder med noget for en cowboy så uanstændigt som børnepasning, så lever Disneyland After Dark virkelig drengedrømmen helt ud. Jesper synger i »Rock River«:

»I was out in the wild / To catch some supper / And bring it home to sweet mama / But when the pony headed back / To our home valley / I knew we had been gone too long / I came home just after dark / Looking for mama / But she was nowhere on our land / So I kicked the frontdoor open / Saw the rope above her head / And a shadow of the dirty gunman.

... Jesper kaster sig på hesten igen og forfølger den onde revolvermand, og kort efter Rock River skyder han ham midt mellem øjnene.

Eller historien om Jonnie og hans ven. Jonnies ven drager bort og udvikler sig til en ubehagelig fyr, og det bliver for meget, da han dræber Jonnie's kæreste. Så må Jonnie gribe sin revolver og udøve retfærdigheden. Eller historien om rytteren og hans veninde Sue, der ender tragisk, da Sue falder ned fra The Viewpoint i Disneyland, og såret i den gæve rytters hjerte vil selvfølgelig ikke heles. I alt 16 skæbner på pladen. Alle opdigtet – alle fra det vilde vesten – alle tragikomiske og alle værd at lytte til, fordi de indeholder humor, intelligens, charme og ikke mindst alvor. Det er digt, fantasi og klicheer, men samtidig allegorier. Disneyland After Dark's klare budskab er ikke bare »Yeepheh, yeepheh, yeepheh, yay yah, det er budskabet om fantasi, kærlighed, passioner og lidenskaber fremfor den grå hverdag. Det er budskabet om den stærke mand, en retfærdig verden og et nødråb om nogle faste holdepunkter. Men budskaber i den socialrealistiske stil som »Schlütter er en nar«, »Ud af EF«, »Plant et træ« og »Ned med atomvåbene« er der ingen af. Disney'erne er simpelthen trætte af dem, som de var trætte af den sorte musik. Hver lørdag aften til koncert var bare en stor begræden af verden, og de var kommet for at more sig.

Disneyland After Dark går først og fremmest efter humor, men også efter, at det lyder godt. For dem gælder det om at finde nogle amerikanske ord og klicheer, og kan de få vendt vrangen ud af dem og samtidig fortælle en god historie, så er teksten klar. De tror ikke på social-realistiske tekster kan give kuldegysninger mere end to gange. Derimod løber det dem hver gang koldt ned ad ryggen, når et nummer swinger, og når tekst og musik står godt til hinanden.

Frisbee med Falco

Drengedrømmen leveres også helt ud i et filmprojekt, gruppen har på tegnebrættet. Og det skal selvfølgelig være en western. Rekvisitter er der nok af. Lokalet, vi sidder i, bugner af bøffelkranier, kohorn, cowboyhatte og foruden den seksløber, som berørte min ene tinding, en hel del andre våben. Og forbindelser til de rigtige folk inden for filmbranchen er Disneyland After Dark ved at knytte. Ideen voksede ud af et andet projekt. Disneyland ville lave et soundtrack med lutter instrumentalmusik – vel og mærke et soundtrack til en film, der kun eksisterede i deres hjerter og hjerner – men hvorfor ikke realiserede ideerne. Det hele er dog stadig meget på tegnebrættet.

Disneyland After Dark indspiller på Mega Records. Det er gruppen virkelig glad for. De har den rette ånd, fordi de bruger navne som Falco til at tjene penge ind til Disneylands pladeudgivelser, mener Jesper, der hver dag går op og spiser sin frokost sammen med dem, og flere gange har grebet dem i at spille frisbee med Falcos plader. En lykkelig forbindelse, hvor det hele går op i en højere enhed, og hvor det er svært at trække grænsen mellem pladeselskab og band. Disneyland vil nemlig gerne være med i hele processen – dels fordi de kan li' det, og dels fordi de ved, at faren for at blive misbrugt for en gruppe som dem, er stor. De vil ikke ende med sydstatsflag på coveret eller blive taget til indtægt for konservative holdninger.

Det er der heller ingen fare for, så længe Disneyland After Dark forstår at balancere mellem humor og alvor, fascination og frastødning og så længe de selv synes, legen er god.

TAC

TAC SCORPION

Studie- og PA pult i kompakt modulopbygget design. 8-12 eller 16 buss/subgroups. Mic og line inputs med switchable phantom, pad og fase-reverse. 4 aux-sends, 4 bånd equalizer med 2 mid sweeps samt 2 valgbare knækfrekvenser på både HF og LF filtrere.

Typiske udgaver er:

16/ 8/2 + 8 monitor.
24/16/2 + 16 monitor.
28/12/2 + 24 monitor.

Her er et lille udpluk af de mange bands som turnerer med TAC SCORPION:

Elton John
Nick Kershaw
Midge Ure
Tears for Fears
UB 40
og mange flere...



Klostergade 68
8000 Århus C
Tlf. (06) 19 87 33

ABmusik

Så er der video

Musikpromotion på video bliver den levende musiks død, har de mest puritanske rock-pessimister spået. Billederne stjæler fuldstændigt opmærksomheden fra musikken, og Scenen bliver så polariseret, at der kun er plads til de helt store navne. Den håbløse hob af fattige småbands har ikke en ærlig chance i det spil...

Selvfølgelig er der noget om snakken, men spørgsmålet er, om det overhovedet i disse tider giver mening at tænke i kvalitative skel mellem »den virkelige verden« – den ægte rockmusik og så billederne af denne verden – Images –, som videoer er en del af. Grænserne er flydende, eller er der slet ikke.

Det økonomiske problem, at kun de store har råd til flotte videoproduktioner, er reelt nok. På den anden side ser man jo netop nu, at en del mindre danske bands er gået i gang med at lave billige billeder til egen musik. Videoer, der nogle gange er mere spændende end deres kommercielle forbilleder.

Problemet for produktioner lavet uden pladeselskab i ryggen er distributionen. I København vises video på Café Krasnapolski, i Barbue og en gang imellem på Floss og Trekanten. I Århus ser det mere sølle ud, – men Café Himmelblå vil nu, efter en

Five Blondes vandt en video



Foto: Sten Tronsgaard

Clinic Q

Foto: Nana Reimers

længere pause, til at vise video hver onsdag aften.

Onsdag d. 12.2. vises tre nye, danske musikvideoer, – vidt forskellige, både med hensyn til æstetik og produktionsbetingelser: Fra Århus »It Ain't Funny« med **Five Blondes** og »Unge mænd med hjerteblod« med **Landsholdet**, – fra København »Tiptoe« med **Clinic Q**.

Five Blondes vandt i '84 konkurrencen »Rock for en 10'er«, og en del af præmien var 20.000 kr. til en video, lavet af et professionelt selskab, Partner Communication.

Five Blondes spiller gynge rockmusik, der benytter sig af kendte melodiske og rytmiske figurer. På samme måde spiller videoen på visuelle klichéer, kendt fra bl.a. musikpromotion; dels liveoptagelser med masser af guitarlar, bare rygge og vuggende læderrøve og dels situationer fra hverdagen – trivielle dramaer mellem de to køn i velkendte ex/interiorer, – i dobbeltsengen, på gaden og på Caféen. (Hvem har ikke for nyligt smækket sin kæreste en syngende lussing tværs over zinkbordet?)

Hvor »It Ain't Funny« forholder sig til myten om livet i storbyen, – hurtige damer og hurtige biler i hurtige billeder – bevæger »Unge mænd med hjerteblod« sig rundt i et landligt, socialrealistisk univers. Landsholdet fortæller en langsom historie om omrejsende musikanters hårde liv på landevejen, om kammeratskab, drukkenskab og Drømmen om Kvinden. Den drømmende nostalgi

understreget af gulnede stills fra gamle brunkulslejr.

»Videoen er langsom, fordi det passer til musikken. Der er en pointe i enkelheden, i rustikken. Vi vil tilbage til det simple, både i musikken og billederne«, siger et af bandets medlemmer, Søren Kjærgaard, der sammen med tre andre har lavet videoen på et kursus på Århus Videoworkshop. Produktionen har altså kostet ca. 4 x et kursusgebyr på 130 kr.

Clinic Q's »Tiptoe« er lavet af garvede videoproducenter, Torben S. Jensen, Peter Hesseldahl m.fl. fra holdet bag Lars Hugs Cityslang-video, og er den første danske video, der arbejder gennemført med computergrafik. De alt andet end kølige klinikdamer strobescenes, mosaics og chromaescener gennem elektroniske farvelandskaber, hinsides tid og rum. Videoen er desuden lavet inden det endelige lyd-mix – efter et »click-track«, som billederne er synkroniseret efter.

Clinic Q leder, som så mange andre, efter et velvilligt pladeselskab, og ved video-premier d. 31.1. på Huset i København var den danske pladebranche indbudt og bandet til salg på bedste bud. Moderne, aggressiv markedsføring, kaldes det vist.

Frækt og flot!
»Tiptoe« kan i løbet af foråret ses på Weekend TV og Kanal 2, og altså på Café Himmelblå i Århus, onsdag d. 12.2. kl. 21.

susanna

ALPHA JUNO-DEN NYE GENERATION!

Alpha Juno-1 er en videreudvikling af Roland's populære Juno-serie. Ved at forbedre de kendte Juno-features og tilføje enkelte nye, har Roland skabt en ny serie af ultra moderne synthesizere – Alpha Juno.

Alpha Juno-1 er et kompakt keyboard med 4 oktaver, der kan udvides i bunden via octave transpose. Den er forsynet med 64 presents og 64 memories, der kan lagres på cassette.

Med det nye Alpha Juno-hjul kan du hurtigt og nemt ændre toneparametrene og samtidig overskue din handling på et 16 karakters digitaldisplay.

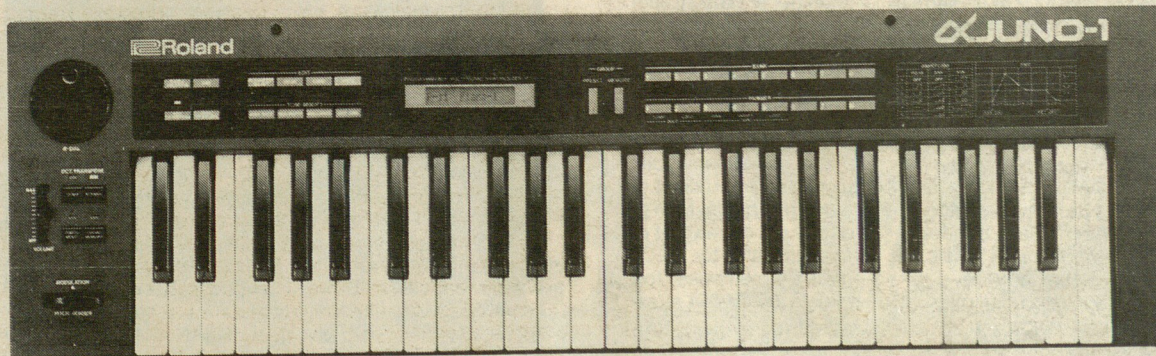
Desuden har den nye envelope fået hele 8 parametre du kan arbejde med!

Alpha Juno-1 er starten på en ny generation af MIDI kompatible synthesizere, som både er nemme at forstå, og som samtidig giver selv hærdede professionelle et væld af muligheder og udfordringer – til en pris der ligger langt under det normale, for en synthesizer af denne kaliber.

Alpha Juno-1, den nye generation er født – prøv den i det nærmeste Roland-Center!

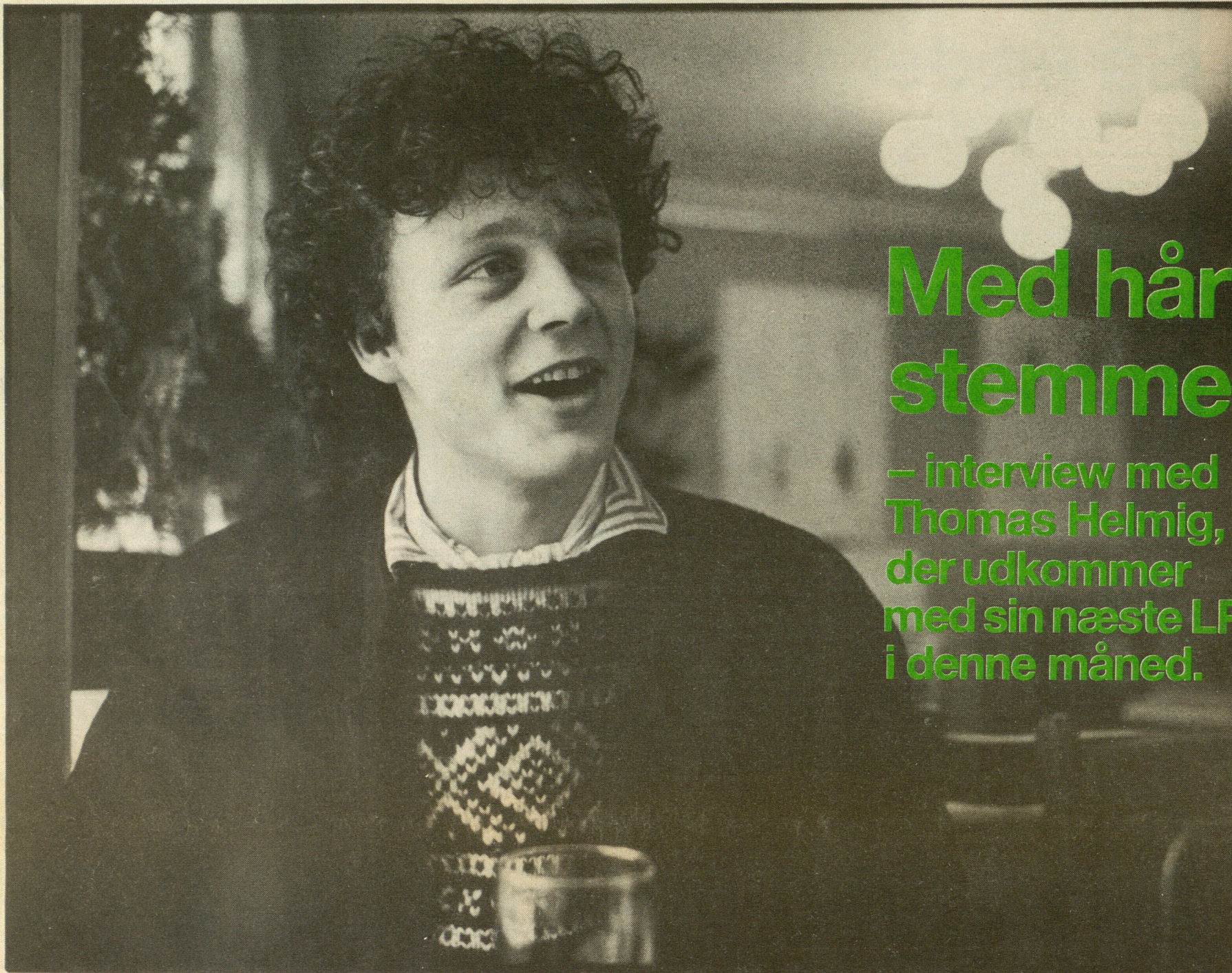
Roland

Kr. 7.950,-



ERVACO KØBENHAVN

Hjørring: Musikhuset Arne, 08-92 03 00. **Aalborg:** Hagstrøm Musik, 08-13 29 01. Knud Eskildsen Musik, 08-18 52 00. Musikcentret, 08-13 19 66. **Thisted:** Thy Musikcenter, 07-92 00 77. **Viborg:** Knud Eskildsen Musik, 06-61 25 15. Musiklageret, 06-61 05 40. **Randers:** Centrum Musik, 06-43 37 00. **Holstebro:** Alfred Christensen Musik, 07-42 33 44. **Herning:** Knud Eskildsen Musik, 07-12 18 77. **Silkeborg:** Bjørnholt Musik, 06-82 26 44. **Århus:** BJ Musik, 06-13 73 33. Hagstrøm Musik, 06-12 56 55. **Rock City,** 06-12 75 22. **Vejle:** Musikhuset, 05-82 09 22. **Erritsø, Fredericia:** MH Musik, 05-94 10 55. **Esbjerg:** Knud Eskildsen Musik, 05-12 30 22. **Vojens:** Tonehuset, 04-54 23 21. **Odense:** Musikladen, 09-14 00 35. **Ringe:** John Godtfredsen Musik, 09-62 20 22. **Helsingør:** Musikhuset Aage Jensen, 02-21 86 01. Musik i Helsingør, 02-22 38 11. **Frederikssund:** Svend Ove's Musik, 02-31 36 37. **Hillerød:** Musikhuset Aage Jensen, 02-25 23 21. **Hellerup:** Apollon Musik, 01-62 10 06. **København:** Hagstrøm Musik, 01-39 65 00. KW Musik, 01-13 23 13. Musikhuset Aage Jensen, 01-14 29 00. Super Sound, 01-32 50 88. **Holbæk:** G-nøglen, 03-44 10 80. **Roskilde:** Stokvis Musik, 02-35 06 24. **Solrød Strand:** John's Musikhus, 03-14 22 14. **Køge:** Fangel Musik, 03-65 02 90. **Slagelse:** HO Musik, 03-52 80 50. Musikhuset Aage Jensen, 03-52 27 28. **Næstved:** Musikhuset Aage Jensen, 03-73 14 66. **Nykøbing F.:** Høiers Musikhandel, 03-85 01 99. **Nakskov:** Musikcentret, 03-92 08 53.



Med hår stemme

– interview med
Thomas Helmig,
der udkommer
med sin næste LP
i denne måned.

Da Thomas debuterede på LP sidste år lanceredes han med krøllet hår og rare øjne. Den overflade er bestemt krakkeleret noget denne lørdag eftermiddag, hvor vi sidder overfor hinanden på en af den indre bys caféer. Øjnene er knap stået op og krøllerne virker fladere, da han bestiller to codyer i baren og sluger dem råt uden en grimasse. »Ikke fordi jeg har hovedpine – bare for at forebygge« (!), siger Thomas med hår på stemmebåndene. Jo, der er sket meget i løbet af det sidste års tid.

Af Henrik Adler Foto: Jan Jul

Der er bl.a. sket det, at Thomas har besluttet sig til at drage ud i landet med sit eget band. Turnéen starter i marts og kører et par måneder, hvor bandet vil besøge en masse spillesteder og ikke mindst gymnasier.

– Det er fordi jeg er ret enig med Henrik fra mit bookingbureau PDH om at satse på gymnasierne. Faktisk er hver fredag på hele turen booked op på gymnasier. Mit kernepublikum er min egen alder – jeg er 21 – og selvom f.eks. min single med Anne Linné nok har rykket aldersgrænsen nedad, er jeg ret overbevist om, at med den rå live-udførelse, vi kommer ud med, er det decideret en gymnasie-ting, mener Thomas.

Thomas valgte efter udsendelsen af første LP at undlade at turnere som solist og koncentrerede sig i stedet om sin rolle som forsanger i det århusianske funk-band Elevator-drengene. Dette har betydet, at Thomas ikke kender responsen på sit eget materiale fra scenekanten. Med »Thomas Helmig Bros.« vil han råde bod på dette problem. Bandet består mestendels af folk fra det hedengangne Elevator-drengene dog uden blæsere og med en ny bassist, S.P., der faktisk *blir* kaldt S.P. fra gamle dage i skolen, men hvis borgerlige navn er Skov-Poulsen med det gode fornavn, Henrik.

Mediefigur

Han er rockscenens benjamin og har fået tilknyttet et billede som wonderboy – det store håb, der endnu er i svøb.

– Jeg har været godt træet af

det image. – Den Lille Kækkel – Men der er næsten ikke noget at gøre ved det. Man kan ikke *fortælle* folk, at man ikke er sådan. OK – vi havde selv lagt op til det via mit udseende på coveret, via musikken, der nok var lidt for sød, og min stemme, der var meget lysere end den f.eks. er på den nye plade. Men pressen gav det mere vægt end der er grundlag for.

»En Stjerne Fødes« fortalte vi sidste år i GAFFA efter udsendelsen af 1. LP. En medie-raket blev skudt af i alle landets aviser og Thomas måtte leve op til rollen som kendt, feteret og udskældt stjerne.

– Der er mange, der render rundt og kalder mig »Fætter Højben«, fordi jeg har været så heldig, som jeg er. Men man må osse tænke på, at udsendelsen af min plade kom på et tidspunkt, hvor der ikke skete



så meget på plademarkedet. Der var en masse snak i miljøet om, hvor tynd scenen så ud, at der aldrig skete noget nyt osv.... og så var jeg heldig at udkomme med

materiale, der var en smule anderledes end det, man ellers havde hørt. Og det har givet mig en pressedækning, der er noget større end mine salgstal egentlig berettiger

Interview

mig til. Det var *mit* held.

– Og så er man stjerne, fortsætter Thomas. Eller i hvert fald en kendt person. Og det er ganske behageligt – omend ikke altid lige let. F.eks. er det en ubehagelig oplevelse at opdage, at dét, der altid har været éns kærlighed og hobby, musikken, er blevet til arbejde, der *skal* gøres. Og der er osse de situationer, hvor man møder folk på gaden, som man har kendt i mange år og opdager, at de ikke vil snakke om andet end musik. Jeg forstår det egentlig godt, for kendte jeg én, der var kendt sportskommentator, ville jeg sikkert heller ikke snakke om andet end sport med ham. Men det er en underlig situation og en noget irriterende fornemmelse, at folk kun ser på én som den mediefigur man er, og ikke ser på én, som de plejer.

Image

I musikbranchen skal medierne osse ha deres del af kagen – ha noget at præsentere og noget at vise offentligheden. Denne mediemaskine

ner, hvor jeg har været lige glad – taget en gammel jakke på og haft det helt fint med det. Så langsomt håber jeg på, at jeg venner mig af med det. Men problemet er, at i en branche som denne, skal du repræsentere dig selv – hver gang du er udenfor dit hjem. Og man skal nogen gange tænke sig godt om. Hvis du f.eks. er fuld på et værtshus og sidder og råber op, så sidder folk og tænker på, hvor blæret han egentlig er – ham Thomas. Hvis det havde været en anden mere anonym person, havde man bare rystet på hovedet og tænkt, at manden vist havde fået et par bajere for meget.

Plant et træ og ANC

Thomas Helmig har på den nye plade skænket 10% af overskuddet til den sydafrikanske befrielsesorganisation ANC. I forhold til »Plant et træ«-projektet viser denne støtte et stærkere politisk engagement i problemerne i Afrika.

– Det er specielt nummeret »Kun en drøm« som jeg oprindeligt skrev til Røde Kors-projektet »Plant et træ«-kampagnen, hvor Nanna's Afrika-nummer vandt den interne konkurrence. »Kun en drøm« var mit bidrag, og da jeg skulle udsende det på min egen plade, synes jeg det kunne være fint at markere, at velgørenhed osse kan være andet end sult i Etiopien – noget mere militant, simpelt hen »Plant et træ« og Afrika-pladen er totalt upolitisk – og det er osse helt fint – men der må gerne være mere bid i det efter min mening. De hvide i Sydafrika har sikkert osse købt »We Are the World«-pladen – simpelt hen fordi det er et godt nummer, men på den anden side markerer den situation osse, at man gerne må stramme den lidt op, siger Thomas.

Der har været en del kritik omkring støtteplader. På det sidste har denne kritik især rettet sig mod orkestre, der tildeler støtte på deres plader i håb om, at pladen i det mindste vil sælge til de folk, der osse går ind for den pågældende sag. Det giver en masse publicity og pladen er nogenlunde sikker på at sælge sig hjem.

– Der er enormt meget plat i den branche. F.eks. er der en fyr fra Nordjylland, der har indspillet »We Are the World« i en pirat-udgave, hvor numme-

ret er indspillet uden de oprindelige kunstnere, men så sandelig osse uden at nummeret giver penge til de tørkeramte etiopere. Den sælger han på tankstationer og tjener styrtende på det. Det er for groft! Men i det hele taget tror jeg, der er en masse pladeselskabsdirektører, der presser deres kunstnere for tiden – uden at formålet har anden relevans til kunstneren end publicity. Det er da fint, at Dionne Warwick skænker penge til bekæmpelse af AIDS, men når man kommer som nummer 18 i rækken af støtteplader, så fortøner engagementet sig lidt. Det er lige før man tænker, hvorfor de stakkels AIDS-patienter ikke ku ha deres sygdom i fred.

Andet udspil

Det var en meget rost debut-LP Thomas udsendte sidste år. Gode melodier og en god stemme. Helt sikkert har han et tæft for at skrive melodier. Kritikken rettede sig først og fremmest mod den glatte produktion og her pegede kritikken i retning af produceren Kim Sagild, der efter manges mening havde taget alt for glatte silkehandsker på.

– Det handler ikke om Kim Sagild, men mere om mig selv. Jeg har osse brugt ham denne gang og det er blevet meget mere rå og kompromisløst. Kim er en meget fin producer, der forstår at sætte sig ind i det materiale, der ligger foran ham. Mit oplæg til ham på den første plade var meget glat og derfor blev Kim det osse.

– Nu er denne plade blevet væsentlig anderledes på det punkt, fortsætter Thomas. Jeg har simpelt hen turdet meget mere. Og så er der musikere med, som jeg kender skide godt og som osse skal ud og spille materialet live.... det er jo sin sag, som det var tilfældet med den første LP, at gå hen til Per Frost fra Gnags (der var med på første plade) og sige til ham, at den figur han spiller på bassen ligger forkert. Det var jeg ikke selvsikker nok til dengang. Den proces er en hel del lettere, når det er musikere, du har spillet med i flere år. Men osse for mit eget vedkommende er der sket en hel del siden første LP. Jeg har denne gang vidst en hel del mere om, hvordan den skulle produceres. Det har osse betydet, at vi har kunnet trække på Kim Sagild på en mere konstruktiv måde. Fra at han skulle være

den, der kom med alle ideerne, er han denne gang mere blevet brugt som »den gamle erfarne«, der kunne vurdere, om ideerne i det hele taget holdt på plade.

– Personligt har jeg udviklet mig en del. F.eks. optrådte jeg sammen med Tottas Blues Band en enkelt aften, men den måde at spille på og den måde, det blev nødvendigt for mig at synge, vakte nye inspirationer. Min stemme fungerede meget mere rå, og da jeg kom hjem, fandt jeg ud af, at det var sådan min stemme skulle fungere på min nye plade. Mere rå og mere power, slutter Thomas Helmig, der i løbet af interviewet er vågnet betydeligt op og har talt sig varm over den nye plade.

»Thomas Helmig Bros.« er bestemt et stort skridt fremad. Dette skyldes ikke mindst de kraftigere referencer til den soul- og gospeltradition, Thomas benytter sig af. Helt i top og med evergreen-tendenser er nummeret »Venter på dig«, der med den banale tekst – det skal de være – og helt akustisk klaver og kor lægger så meget varme og kærlighed i udtrykket, at man overgiver sig med det samme. Sådan et nummer får én til at tænke, at der må simpelt hen være meget mere, hvor det kommer fra – osse mere end denne plade præsenterer. Nummeret får mig til at blive noget irriteret på resten af pladens udprægede brug af syntetiske instrumenter. Den varme, der ligger i »Venter på dig«, blir mere afkølet på resten af pladen, der rummer – det skal siges – andre meget flotte numre. Jeg tænker her specielt på den »skæbnesvangre« »En nat i Europa«, der har en god melodi og et godt arrangement. Osse numre som »Kan du huske det« og »Kun en drøm« er gode melodier, som måske nok kunne få lidt mere pift ved at man havde tænkt mere kreativt rent arrangementsmæssigt.

Thomas er det største nye håb på den danske rockscene, hvis man skal forholde sig til MM's læserundersøgelse fra sidste måned. Der er meget at leve op til for den nye stjerne, men med det musikalske bagland, han er i besiddelse af, skal det nok gå fremover. Forhåbentlig vil han vise os dette på den kommende turné.

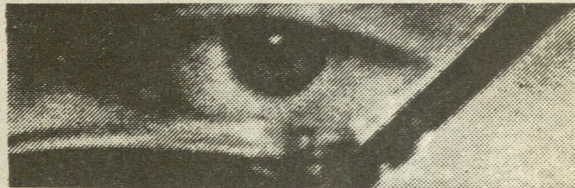
"THE GLORIOUS ART OF BREAKING LITTLE GIRLS' HEARTS AND BLOWING BIG BOYS' BRAINS"

"Disse sange fungerer fordi komponisten LARS MUHL er ærlig, og fordi sangeren LARS MUHL synger dem med hele kroppen. Store, strakte, savlende ballader... om knuste hjerter og al den kaotiske kærlighed. Dagens formaning er derfor, at manden skal have det hit han fortjener. Og at han skal have det med det samme, øjeblikkelig, NU! Anders Rou Jensen, Pol.

"LARS MUHL's internationale svendestykke... Besidder stilsans og nerve nok til at begå sig langt hinsides Danevangs snævre grænser". Lars Willemoes, Inf.

"Gå ud og køb den". Ebbe Rossander, Berl. Tidende

YES, siger vi på Genlyd Grammofon



LARS MUHL
GENLP 149 GENMC 149

See you all at the Frankfurt Music Fair
Hall 8-Stand 80D35

PERCUSSION, Frederiksberg Bredegade 1 · DK 2000 Frederiksberg · (+45) 1 105710 · Telex 16423 DK PERC

AMEK/TAC

DRAWMER

e-mu Systems, Inc.
applied magic for the arts

bel
electronics

OBERHEIM

SHURE

bit 99

STEINBERG RESEARCH
Applied Microsystems

ensonia

Mirage

HARRISON

Oscar

-og alt andet indenfor Keyboards, Sampling, Musik computer grej, Studio grej, PA grej og som specialitet: "Pakkeløsninger"



New Musik

Klostergade 68
8000 Århus C Tlf. (06) 19 05 18

AB musik

Klostergade 68
8000 Århus C Tlf. (06) 19 87 33



Af Erik Sloth
Foto: Jan Jul

Interview med Peter Bastian



Kaos og kosmos

Kaos & Kosmos er hjørnesteenene i Peter Bastians forståelse af musik. For nylig præsenterede han disse tanker i en TV-udsendelsesrække, der hed »Bag om musikken«. GAFFA blev på baggrund af udsendelsen nysgerrig på, hvad Peter Bastian mente og tog en snak med ham, da gruppen Bazaar spillede i Egå Forsamlingshus.

»Underligt sted, det her«, sagde fotografen, da vi langt om længe havde fundet Egå Forsamlingshus, hvor Bazaar skulle spille den fredag aften. Det pinlige var, at der her i bladet var annonceret med, at koncerten skulle foregå på Egå Ungdomshøjskole. Så da vi mødte op dér, mødte vi en flok, som stod og bandede over GAFFA og alt dets væsen. Nuvel, natten var smuk, måne- og stjerneklar, så vi vendte kraverne op om ørerne, og vandrede gennem århundrederne ned til forsamlingshuset. Et underligt sted, javel, men også noget helt andet. Bænke og borde som på vores bedsteforældres tid, og så Bazaar's »ældgamle« anlæg i hjørnet. Fotografen bandede over lyset: en enkelt rød spot.

Jeg skulle lave interview med Peter Bastian i pausen.

»Det er jo kaos«, var fotografens kommentar til musikken, inden vi i pausen blev anbragt i forgangen, – som fungerer som musikrum derude –, klar til et lille hektisk interview med Bastian.

»Pissekoldt er det, men det er sgu et hyggeligt sted, go stemning, folk lytter, vi kan li at spille her«, var Bastians første kommentar, medens den måbende fotograf fik kanonen i stilling.

Peter Bastian spiller rytmisk musik, men kom oprindeligt fra »den klassiske« lejr.

– Som baggrund er jeg af klassisk musikerfamilie – far og mor er operasangere. Det er min baggrund, simpelthen hjem med klaver. På et meget tidligt tidspunkt bliver jeg interesseret i jazz – jeg var ikke mere end 8-9 år. Jeg blev fantastisk musik-nysgerrig i den alder. Jeg havde en glubende appetit, lånte etnografiske plader, opsøgte den franske boghandel, rumænsk folkemusik, alt havde interesse. Men valgmuligheder forelå ikke, jeg havde slet ikke fantasi nok til at forestille mig, at jeg kunne spille noget af den musik, så jeg spillede bare klassisk, og det havde jeg stor fornøjelse af. Også medens jeg læste fysik på universitetet. Ja, jeg har ikke afsluttet nogen eksamen – det

orkede jeg ikke på det tidspunkt, men jeg har gennemført et teoretisk studium. Jeg skiftede ikke over til musikken, fordi fysikken var for svær, – jeg var sgu god til det – men jeg spurgte min kone om, hvornår hun bedst kunne li mig, og hun sagde helt klart, at hun bedst kunne li mig, når jeg spillede musik. Jeg kunne også mærke det med mig selv. Mit intellekt skal være afbalanceret med ufattelige mængder af liv, oplevelser og kaos, for at der kommer balance i tingene. Jeg er umiddelbart en tænksom type, og hvis ens intellekt skal være noget bevendt her i livet, så skal det simpelthen være toppen af kostpyramiden. Og det er, at finde sin personlige moral, definere sin disciplin, så man kan flytte sig og få sin styrke til at udsætte sig for kaos – hele bunden, det er oplevelser og kaos –, så er intellektet en fin ting at arbejde med, som en slags ekstra sans.

What's happening

– Musik er kaos. Når vi starter med at spille et sæt i Bazaar, så er der kun én ting – det er fra hoften. Det gælder ikke

med en rundgang, det gælder ikke med noget som helst velkendt overhovedet. – Det er kaos. Det er at give sig hen til kaos, for i det øjeblik, du er bange for den situation: »nu skal de edermame... og jeg håber ikke at de tror, jeg ikke kan spille«, hvis alle den slags ting fylder én, så står det selvfølgelig i vejen for at give sig hen til musikken. Musik handler om fuldstændig at give sig hen til kaos, og så regne med, at der er et eller andet, som styrer det for én, at der er et eller andet – én, som relevant kan overtage styringen. At vi begynder sådan i Bazaar, har samtidig den effekt, at vi definerer vores publikum. Det er mærkeligt, det vi spiller, de første ti minutter – det må det blive, når vi ikke véd, hvad vi vil spille – antennerne må ryge op, så det kommer til en åben tilstand for publikum: »What's happening«. I det øjeblik rytmen så begynder at køre, så har du energi i salen. Det samler alle, og i løbet af fem minutter så har vi vores og publikums bevidsthed rettet mod samme

punkt. Det er kaos, som bliver til kosmos.

At kunne følelserne

– Det, som sker i musik er, at man tager ét tema ud af et nu, man skaber en kunstig spænding, en kunstig konflikt. Man udsætter sig frivilligt for kaos. Øjeblikket er klarhed. Dvs. vi laver kaos, sætter nogle modsætninger op imod hinanden, sort og hvidt osv. modsætningsforhold i massevis. Jo flere og større modsætningsforhold, jo længere man kan køre divergensfasen, jo længere kan du bearbejde dit musikalske materiale, men fra et punkt kan man mærke, at nu går den ikke længere. I det øjeblik er det kunsten, at du sørger for at tage alt det tilbage, du har sat i bevægelse. At du ser til, hvordan det af sig selv falder til ro igen. Derefter kan du sætte dine nodeprikker, hvis du er komponist, fingre, hvis du er blæser. At lytte til det uskrevne, det er musikkens kunst, hvad enten det er nodemusik eller improvisationsmusik.

Når man hører Bazaar, så er det jo instrumental-musik, absolut musik, der er ingen

text, men alligevel er det billedmalende musik, betydnings- og stemningsmættet musik. Modsætninger sættes op imod hinanden, – vals og tango f.eks. – næsten grotesk. Altså skaber lydbilleder, som griber en forventningsstruktur hos os tilhørere, og så spiller I med den.

– Ja, det er meget associationskabende musik. At den er så associationskabende skyldes, at vi har lært det jeg kalder »at kunne følelserne«. Jeg kan skabe de følelser, jeg vil. Man kan, som musiker, lære følelserne. Du kan ramme et bevidsthedsniveau, som på en måde er over følelserne, – er du under følelserne, så ligner det for meget, og så bliver det hult og falsk – ingen store musikere, som er i stand til at skabe følelser, har det anderledes end jeg skitserer det her. Grunden til, at man kan sine følelser er, at man anbringer sig et sted, hvor de simpelthen ikke betyder noget for én, fordi det sted man er, er titusinde gange federe at være. Er det i selve det øjeblik en del af ens job at skabe de og de følelser, så kommer de perfekt ud. Det kan slet ikke

undgå.

– Det, som er så ejendommeligt ved musik, er, at musik ikke bare kan ligne sorg, nej, musik kan meget mere: musik kan skabe sorg direkte i os. Spiller man på en bestemt måde, så sker der noget med lytterens indre energi, så føler de sorg indeni sig. Det er ikke bare noget som ligner, det er selve varen. Det er bl.a. det, som er så usandsynlig stærkt ved musik: Man kan simpelthen massere folk indvendig fra på hele deres følelsesregister og -liv. Føler vi sorg ude i vores daglige virkelighed er oplevelsen flettet sammen med årsagen til sorgen, hvilket gør os ude af stand til at opleve følelsen sorg rent, som noget i sig selv. I musikken derimod er årsagen noget så uskyldigt som klarinet, tromme og orgel. Så her kan vi opleve sorgen rent, og det viser sig, at det er en skøn følelse.

– Det er et omfattende og powerfuldt arbejde, at være musiker, når de ting går op for én, siger Peter Bastian.

Man trænger sig heller ikke på i den forstand som en person, der har noget at bekende. Det er ikke indsmigrende musik du taler om.

– Ja og nej.

Højre og venstre hjernehalvdel

Men nu, hvor vi har bevæget os hele vejen igennem, så vil jeg godt vende bøtten. Hvordan kom du til at spille rytmisk musik?

– Jeg valgte altså musikken.

Interview

Men der var endnu ikke kommet andet end klassisk ind i billedet. Jeg spiller i den danske blæserkvintet. Vi er nærmest Danmarks kulturelle konsuler. Vi bliver sendt rundt på et sølvfad og spiller f.eks. for den italienske præsident.

– Jeg tjente penge, medens jeg studerede, ved at spille, og sov næsten ikke i den periode. Matematikken og fagotten er fremragende til at supplere hinanden. De repræsenterer hver sin hjernehalvdel. Det linære, som er matematikken, og det altomfattende, som er musikken. Når jeg havde læst mig fuldstændig blå i hovedet, så kunne jeg tage fagotten og spille mig hvid igen. Det betød, at jeg kunne arbejde utroligt meget i den periode, og kun sove 4 timer i døgnet. Samtidig er det en illustration af én af mine kæpheste: de kreative fag. I skolerne kan man ikke finde ud af at prioritere andet end færdighedsfagene. Det er fordi de kun kan tænke firkantet, og igen fordi den firkantede tanke fødes i den hjernehalvdel som prioriteres! Man kan ikke tænke sig frem til den anden, den skal man vide er der. Det, som sker er, at de musiske fag bliver syltet mere og mere, samtidig med, at der foreligger klare beviser, f.eks. fra Godardinstituttet i Ungarn i 50'erne for at det er idioti. Man havde der to

grupper. Den ene fik 50% undervisning i de kreative fag, med en masse musikundervisning, og den anden fik meget mindre og flere færdighedsfag. Resultatet var, at den første gruppe på alle punkter var den anden gruppe overlegen. De var meget bedre til matematik, fordi der var balance i systemet. Det fortæller noget om mit valg. Det er et spørgsmål om at få afbalanceret de ting. Den verden vi lever i, fodrer os med tankevirksomhed af umusisk karakter. Der er vi i forvejen på en meget tåbelig diæt. Vil man så oven i købet være fysiker Uha Uha. Bare det at følge med i aviserne kræver sgu at man spiller musik 12 timer i døgnet for igen at blive nogenlunde ren indvendig.

Harmonika-Egon

Hvordan kom du så over på den rytmiske musik?

– Jeg mødte harmonika-Egon, en fabelagtig harmonikaspiller, som nu desværre er død. Han var vild med bulgarsk folkemusik. Jeg havde hørt noget af det i forvejen, og havde prøvet at spille noget af det på fagotten. Jeg hørte en plade med en bulgarsk klarinettist, og det tog i den grad røven på mig. Jeg kunne ikke slippe det. Han gjorde noget ved mig, som jeg ikke på nogen som helst måde kunne undgå. Jeg købte mig en klarinet og jeg øvede mig, men jeg kunne ikke få det til at lyde rigtigt. Så jeg stormede til Bulgarien, selvom jeg ikke engang vidste, hvad han hed.

Jeg gik ind i en pladeforretning, og spurgte efter plader med klarinet. Her fandt jeg ham igen, det var den samme mand, den samme lyd. Jeg styrtede rundt og fandt tilsidst ud af, hvor han boede. Ham lærte jeg det af. En rigtig »mester-historie«! Egon og jeg spillede altså og så mødte vi Røde John, som vi med det samme gik i spænd med. Han lærte at spille trommer, og så havde vi Balkan Trioen. En vanvittig trio, som på en eller anden måde i løbet af et års tid kom op at flyve. Senere mødte jeg Anders Koppel, Flemming Quist og Mehmet Ozan, og så lavede vi Bazaar. Det var den historie.

Hvad er dit forhold til pladeindspilninger?

– Jo, lad mig sige det på den måde: Pladeindspilning er som et fotografi af kæresten. Forstår du. Det bliver sgu aldrig det samme med det fotografi i hånden, som at holde på den ægte vare. Det bliver aldrig det samme, at sidde hjemme i divaneseeren og høre en plade, og så være i nu'et, hvor det sker.

Her blev vi afbrudt af en utålmodig trommen fra Flemming Quist, så Bastian måtte ind til fagotten.

Andet sæt var rytmisk tættere, og gulvet var fyldt af vuggende kroppe. Fotografen skulle nu lige ha et skud af Bastian med fagotten skråt ind over det antikke orgel ud mod de dansende.

Kaos blev til kosmos dér i Egå Forsamlingshus – endnu engang.

PS: Bazaar har lavet et nyt bånd, som indtil videre kun kan erhverves ved deres koncerter. Peter Bastian har lavet et meditationsbånd: »Northern Lights« som kan

erhverves ved at ringe (09) 17 80 80 (Krystal).

Bastian er for tiden ved at lægge sidste hånd på en bog om musik og bevidsthed.

HARRISON
PROFESSIONAL MIXER AMPLIFIERS

PA 150 **PA 300**

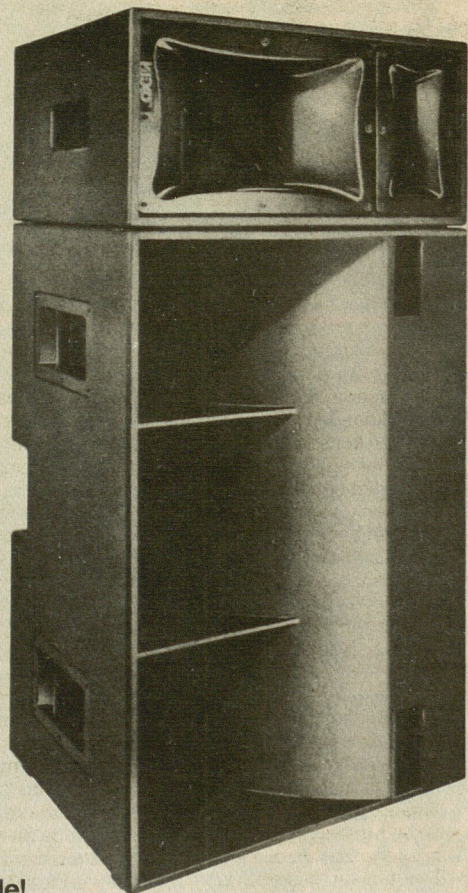
5 Input channels
150 Watts output
Echo/Chorus
Reverb and Foldback
(19" Rack x 2U Height)
Kr. 6.445; vejl. incl. moms

5 Input channels
300 Watts output
Echo/Chorus
Reverb and Foldback
(19" Rack x 2U Height)
Kr. 7.395; vejl. incl. moms

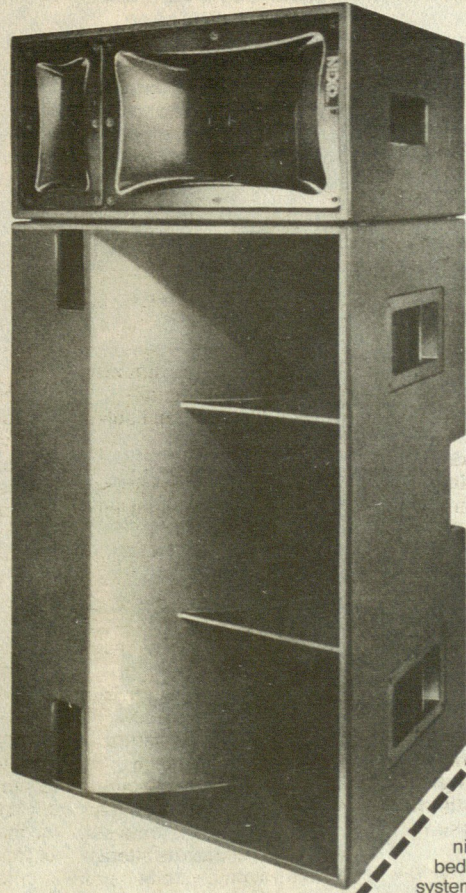
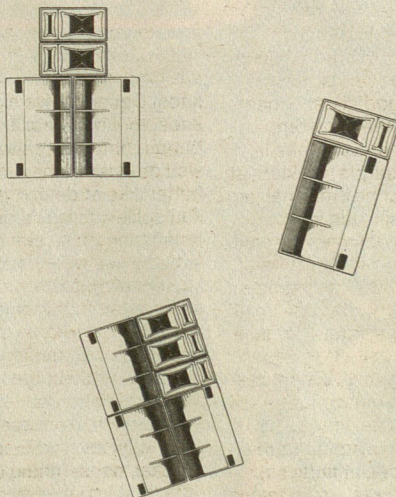
ABmusik
Klostergade 68
8000 Århus C
Tlf. (06) 19 87 33

NEXO

INTEGRATED SYSTEM



Pablo music
LYDSYSTEMER
TLF. 06 182922
STUDSGADE 17, 8000 ÅRHUS C



Så kom de!

Verdens mest alsidige højttalersystemer forhandles nu i Danmark. De franske NEXO højttalere repræsenterer det ypperste indenfor moderne integrerede PA-systemer. NEXO benyttes af førende internationale teatre, biografer, diskoteker, koncertsale,

symfoniorkestre og selvfølgelig PA-udlejningsfirmaer. NEXO systemet betyder flexibilitet, effektivitet, ergonomi og ikke mindst suveræn lydgenivelse, til uhørt lav pris. Er du interesseret i yderligere oplysninger så ring eller indsend svarkuponen.

Ja tak, send mig gratis yderligere oplysninger om verdens bedste højttalersystem.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./By: _____



Rocazino

Romantik med jordforbindelse

Af Jens Jørgen Jæger

Interview med Rocazinos Jesper Winge Leisner

Med deres nye, fjerde og hidtil bedste LP har Rocazino leveret en flot buket med noget af det sjoveste og mest iørefaldende pop på øjeblikkets danske scene. Sangene er begavede, følsomme og skægge, og de serveres så sympatisk og underfundigt, så tilpas sentimentalt og snusfornuftigt, at man må overgive sig. Ulla Colds blide og troskyldigt klare ungpigerøst er ikke det værste at lade sig forføre af...

Genremæssigt er Rocazinos nye plade gruppens hidtil rummeligste. Sangskriveren og bagmanden Jesper Winge Leisner erkender frejdigt, at han indirekte henter inspiration med arme og ben fra alt hvad han hører. På den nye LP er der da osse mindelser om alt muligt mellem Beatles og Andrew Sisters – og fra den hjemlige pladescene hilsener til lyden af navne som Bifrost, Laban, Tøsedrengene og Lei Moe (der rent faktisk synger

kor med Pia Cohn på pladen). Det er Jesper Leisners fortjeneste at kombinere alle disse mangeartede påvirkninger med sine egne (og gruppens) spøjse indfald på en helstøbt og original måde, der får hvert nummer til at fungere og ånde. Det svæver, swinger og gynger – dejligt at danse til og pragtfuldt at tralle med på, mens man vasker op. Bravo, Rocazino!

Pladens »fødte hit« er naturligvis »Ridder Lykke«, som blev til i et samarbejde mellem Leisner/Cold og TV-parret Wikke/Rasmussen, der skabte sæsonens mest talentfulde og livsbekræftende satire- og underholdningsprogram: Tonny Toupé Show. Der blev taget medfølelse og grundigt strøm på drømmene om glitter, rigdom og stjerne-karriere. Og hele nationen, der nåede at se Tonny Toupé Show i TV, ved hvordan Henriette Hermansens Hvide Ridder

Lykke ser ud. Så her er, som man siger, en scene fra det virkelige liv:

Ridder Gaffa og Ridder Jesper har sat hinanden stævne, kastet handsken, opslået visiret og sidder nu ansigt til ansigt på en lys café et sted i provinsen.

Ridder Gaffa er sandt at sige klatøjet, har knas med bentøjet og sovet for lidt om natten.

Ridder Jesper er ikke i handelsgartnerlære. Han er lærer i dansk og historie, og nu er han med Rocazinos pladeselskab på interview-turné. Polygrams Prinsesse Lone sørger for skemaet og ordner alt det praktiske med Gaffas redaktør, Prins Henrik ved baren.

– Ja, Mor! siger Ridder Jesper lammeformt. – Hun er min alfons, forklarer han over skulderen.

Ridder Gaffa er heller ikke i handelsgartnerlære. Gaffa er

bevæbnet med en hel taskefuld søde sager og en båndoptager for at vriste hemmelighederne ud af ophavsmanden til Rocazinos forrige succes-sæler, »Sukker«, solgt i 80.000 eksemplarer. Ridder Jesper foretrækker pebermyntekaramellerne – men ikke for mange!

Ridder Jesper er denne dag dårligt gående og ser osse lidt træet ud, mens han venligt opfordrer Ridder Gaffa til at fyre løs. Ret ridderligt!

– Velan! Hvad er håndt siden sidst?

– Uha, en masse! svarer Jesper og smiler mod loftet. Først måtte vi aflyse en turné, fordi Ulla og jeg skulle have et barn til og derfor ikke turde knokle for meget på landevejen. Så har vi revet vores hus ned og bygget et nyt. Samtidig har vi med bandet indspillet 16-17 numre i studiet, fra august til fødslen i oktober, så der har været noget at se til, helt utroligt! siger Jesper og lyser op i rummet.

Søren Wolf bag avisen

– Samlet i studiet kunne vi vælge, om vi ville lave endnu en Rocazino-LP – »Ked Mig Ihjel« – eller om vi ville lege med stilarter og genrer på en måde, man normalt ikke gør. Og da vi ikke er noget stilfast band, synes vi, det kunne være sjovt at turde lave musik langt væk fra forventningerne. Søren Wolff som producer den gang var en stor gevinst. Hans hensigt var ikke at sluge orkestret Rocazino og spytte det ud på en bestemt måde, så det lød ens fra start til slut. Han satte lissom en ære i at forstærke udtrykket i hvert nummer mest muligt – så vi

Ridder lykke
Sent, sent om natten, alene med mig selv
drømmen om dig – ka' ikke slåes ihjel.
Inde bag ved døren, der hvor alt kan ske
venter du, venter du... meget svær at se.
Vejene jeg følger, ender altid blindt
men stjernerne si'r jeg når dig til sidst.
Står du bag ved døren, der aldrig åbnes helt?
hvor er du, hvor er du... du er så svær at se...
Ridder lykke, ridder hvid, rider du alene
i en helt anden tid...
Ridder lykke, ridder hvid, rider du alene
åh ridder lykke... ta' mig med.

stadig kunne stå inde for det. Han var en god producer – den type, der brugte meget tid på at sidde og læse sin avis ved pulten, mens vi andre stod derinde og knoklede – og så længe han bare læste, så vidste vi, vi bare skulle blive ved. Indtil han så op fra avisen og sagde »Nu har vi noget på båndet« eller »Det er ikke godt nok« – uden at fortælle os, hvad vi så skulle. Så vi fik selv lov til at lede – og finde, meget. Når vi så snublede over noget, vi var helt vilde med – så fik vi lov til at beholde det. Vi fik lov til at være naive, når vi havde lyst – og vi fik lov til at være sådan lidt mere smarte, som da vi fx. sku' lave »Gitter«...

Vi fik lov til at eksperimentere, og det var rart. Da vi forlod studiet, var det med en klar fornemmelse af, at hvad folk så ellers mente, så vidste vi at vi kunne stå inde for resultatet.

Bussen og mangfoldigheden

– Da vi kom med den lille rød-hvide bil faldt alle andre om på gulvet af grin og sagde »Nej! Det kan I da ikke indspille! I må være vanvittige! I kan da ikke spille plads på den slags pjat. Så hellere et af de andre numre, de vil blive spillet på diskotekerne og radioen!« – men vi havde sådan en lyst til at lave den, fordi det var skønt afvekslende for os selv, plus at vi syntes den var et meget godt bud på en ny nationalsang, måske – og så lavede vi den sådan, helt autentisk som vi havde lyst til. Danmark set som en lille rød-hvid opshinet brugt vogn, der skal ligne en million dollars, men bare er fem tusind henne om hjørnet. Hvor man ikke ta'r en blaffer ind på bagsædet, fordi man er bange for, hvad de skal finde på... Det synes vi er et meget godt billede på den måde, vi behandler fremmede på – eller måske alle, der afviger fra den tryghed, man nu har, når man ligger der lunt i svinget på landevejen, på vej mod EF-unionen. Den flinke parfumehandler ved rattet er selvfølgelig Schlüter, og vi har ingen sympati for ham, men der er nu meget med æv-bæv, det er der jo i Danmark.

Brave Ridder Jesper griber

sin kæphest i korstoget mod kritiske anmeldere i almindelighed og én københavnsk i særdeleshed:

– Hvis det stod til Torben Bille, for nu at nævne en af mine yndlingsaversioner, så skulle folk herhjemme jo ikke høre andet end Carpenters fra tresserne (som jeg ved han er en vild fan af), eller osse skulle de kun høre Lotte Rømer eller engelsk eller vesttysk trio-rock og sådan noget. Det ville da være dødsstyg! Tænk, hvis han eller en anden anmelder bestemte, hvad der skulle importeres af plader! Det er som om de er meget imod mangfoldighed. Jeg kan godt lidt mangfoldighed. Jeg ville ikke undvære hverken Lars Hugs City Slang eller Labans LP nr. 4 – eller Johnny Reimars Halli-Halli-Hallo eller TV2's Rigtige Mænd – ingen af delene vil jeg undvære. Noget af det ville jeg købe og sætte på gramfonen, og noget ville jeg bare sig nåja til – men jeg ville da ikke undvære det! Vi giver jo hinanden baggrund og relief – det er jo sådan, det er. En gruppe er ikke noget uden alle de andre. Og så er det op til publikum selv at vælge den buket, de har lyst til. Det andet minder for meget om hævede pegefingre: »Køb endelig ikke den plade, for den er der ingen dybsindigheder i!« – der er heller ingen dybsindigheder i at holde sommerferie og gå i vandet, men man gør det dog alligevel, fordi man synes det er dejligt en gang imellem. Lissom det er rart at sætte sig en aften og lytte til sonater af Mozart – men det ta'r man bare ikke med under armen, når man skal til fest med rodderne henne om hjørnet. Der bruger man noget andet, som måske ikke gi'r de store intellektuelle kicks, men som gi'r mulighed for at danse og synge med på et eller andet, som måske er almengyldigt på en eller anden måde.

– Der er så mange smadder-talentfulde danske grupper, og der kommer heldigvis flere og flere af dem, som laver alt muligt forskelligt. Det er jo dejligt, at de får lov til at vokse. Lad det komme ud altsammen! Det der ikke holder, det dør af sig selv.

Fostex HAR SKABT 4-GENERATIONS LYD-EVENTYR!

Fostex 80, med 8 spor på de økonomiske 1/4" bånd, Fostex 20 mastermaskine med et tredje centerspor til sync.kode og Fostex 450, den helt nye 8-4-2 mixer. Det er fremtiden for den der vil ha' HJEMMESTUDIE-TEKNIK af virkelig høj kvalitet – en pokkers masse muligheder – til en pris, der også er helt i særklasse!



Priserne er vej. udsalgspris incl. moms.

Super Sound

Skindergade 27
1159 København K
Telefon 01-32 50 88

AB musik

Klostergade 68
8000 Århus C
Telefon 06-19 87 33

SLT

Skjulhøj Allé 57
2720 Vanløse
Telefon 01-71 33 44

GOODINOFF

NY SPÆNDENDE ÅRHUS ROCK LP!

"Drømmer
vi danser"



Det nyeste skud på den århusianske rock-scene. Goodinoff er forrygende pop/rock med masser af krop og sjæl. Musikken de spiller øger pulsen og går lige i fødderne. Lyt til titelnummeret »Drømmer vi danser«, som er et klart hit i bedste TV-2 stil. Gruppen skriver selv musik og tekster, der alle munder ud i fascinationen af den moderne storby, der på en gang skaber spænding, vækker angst og giver næring til kærlighed. Goodinoff dyrker stemningen og melodien, og samtidig er musikken dansevenlig.

Hør den hos din lokale pladeforretning!



Fox
Records

**Arcadia
So Red the Rose**

Emi 062 2404381

Rød rose fra Paris er begået af tre af musikvideoens superstars fra Duran Duran. Gruppen tog et sabbatår, John og Andy Taylor tog west på og dannede Power Station sammen med Robert Palmer. Simon Le Bon, Nick Rhodes og Roger Taylor drog sydpå og endte (ikke i Cairo) i Paris. Der er som bekendt både triumfbuer, arkader og idyl, måske inspireret deraf kalder de sig Arcadia. Sammen med celebre musikere som David Gilmour (Pink Floyd), Herbie Hancock, Sting, Masami Tsuchiya (Japan), Mark Egan (tidl. med Miles Davis) m.fl. er pladen blevet til en triumferende rød rose i knaphullet.

Selvfølgelig har pladen en umiskendelig Duran-lyd. Simon Le Bon's stemme er ikke til at ta' fejl af. Men så hører ligheden også op. Arcadia når langt videre, ikke mindst fordi de forskellige musikeres baggrund og forskelligartede stilretninger sætter sit præg på produktionen. Den bløde jazz-bas er helt suveræn i sammenstødet med spændte guitararriffs. »The Promise« er en buket af kompleksitet og eksperimentel ubesværelighed. Som et facetslebte glas reflekteres lyde tilbage fra flere hjørner, end der findes en etikette til. Også »El Diablo« hugger fordomsfrit fra musikkens arkiv – folkemusikkens violin, indianernes fløjte, japanernes pauke, den spanske guitar – godt blandet op med 80'ernes elektriske lyd. Musikken udspiller sig i retning af et

surrealistisk drama, hvor forskellige tidsaldre og stilarter kigger indenfor i nutidens rum. Og det kommer der meget godt ud af.

Ikke flere roser til de knægte, de har allerede et udsøgt eksemplar! I stedet et råd til andre. Ta' et sabbatår!

susanne kier



**Joni Mitchell:
Dog Eat Dog**

(CB 291)

Det er en stærkt syngende moden kvinde, vi finder på Joni Mitchells plade »Dog Eat Dog«. Hun tør og vil noget med sin stemme og sine tekster.

Jeg vil koncentrere mig om dette. Kun lige et par ord om produktionen: Den er produceret over tre år af Joni Mitchell, hendes mand Larry Klein, Mike Shipley og Thomas Dolby, og det er virkelig folk, som har forstand på lyd. Komplexiteten og dybden i lydbilledet er kreativt bygget op omkring Joni Mitchells musikalske vision, flot hjulpet af folk som Michael McDonald, på hittet »Good Friends«, Mike Landau på guitar, som her har fundet båndpudderen frem o.a.

Det nye ved denne plade er bl.a., at Joni Mitchell holder sin stemme i fuldtoneregistret. Tidligere kunne der være noget næsten angstbetonet tilbageholdt over hendes stemmeføring, hvilket også havde som konsekvens, at hun skøjtede op i falletens urørlighed, når det gjaldt. – Her synger hun med et åbent og nøgent nærvær.

Hun sætter stemmen på prøve, som i nummeret »The Three Great Stimulants«, om ligestyldighed og kedsomhed i konsumkulturen. Hun synger om et samfund, som velvilligt forudgriber alle behov, så ethvert spørgsmål og krav, enhver nysgerrighed, umuliggøres. Udmattede og »udtømte« kalder vi på de tre store stimulanter: kunstighed, brutalitet og uskyld. Mareridt om apokalypsen, bliver her sunget ud med en intens, næsten desperat trods, som jeg hører som et skrig om renfærdighed. Vers om ensomheden under frihedens knyt-næve:

»I keep the hours and the company that I please«, og om »madmen sit up building bombs«, synges ud til bristepunktet, nu også med en helt ny dimension hos Joni Mitchell: aggressivitet.

Det fantastiske ved Joni Mitchell på denne plade er, at hun formår at synges så teksten og det utrolige klangunivers som musikken er mixet sammen til, får dybde og spændstighed. Et moderne, – egentlig kynisk sampled klangunivers, en text som leger med tidens cool cut betydninger: »No hearts of gold, No nerves of steel, No blame for what we can and cannot feel« får mening og varme reflekteret gennem hendes sang. En intensitet og sanselighed, som samtidig ikke er indsmigrende.

Den lyd og intonation, hvormed hun udtrykker hver sætning, giver text og musik en spændstighed, som understreger budskabet i hele følelsesregistrets bredde. Fra had, – i »Tax Free« –, til de »skinnelige stinkdyr« på den

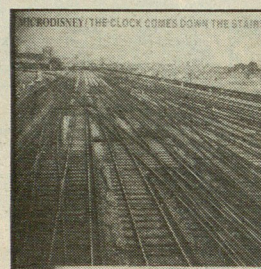
nyreligiøse højrefløj, som »ulasteligt skattefri« slår plat på folks angst, over sorg, – i en sørgmodig sang om Etiopien –, og rådløshed og rodløshed i »Fiction«, til sprudlende glæde i »Lucky Girl«.

Jo, denne plade har virkelig sat sit mærke i mig, men da igen:

»Og I siger, venner, at man ikke kan strides om smag og behag. Men alt liv er en strid om smag og behag.« (Zarathustra/Nietzsche).

Det er det liv, den handler om.

Erik Kr. Sloth



**Microdisney
The Clock Comes
Down the Stairs**

Rough Trade 85

Den irske, nu i London bosatte, gruppe Microdisney skrev på omslaget til deres debutalbum »Everybody is Fantastic«. »For at få det fulde udbytte af denne plade, bør man høre den mindst fire gange« – Så langt kom undertegnede aldrig. Musikken kom ud af højttalerne, gik mine fødder og ører forbi og masserede uophørligt min gabemuskel.

På den seneste plade »The Clock ...« har Microdisney klart forbedret sig, men kedsomheden sniger sig stadig ind hist og her! Anført af sangeren Cathal Coughlan og guitaristen Sean O'Hagan får vi, uden de store armbevægelser, ti sange diskret akkompagneret af keyboard, bas og trommer. Musikken giver mindelser om tidlig Steely Dan. Men først og sidst lægger den sig tæt op ad grupper som Aztec Camera, Orange Juice og – The Smiths. Og det er jo et svært selskab at være i! Er de musikalske udsving små, er det til gengæld de store og altafgørende spørgsmål, der behandles i teksterne. F.eks. i sangen »And«, det evige kapløb med tiden, til døden indhenter os: »And you must last till the end / Learn to love this life / You are just here to clear the air / Till the clock comes down the stairs«

– Problemet med »The Clock ...« er, at det stærke tekstmateriale sjældent forløses. P.g.a. Coughlans noget ensformige vokal og p.g.a. den mere end ordinære backing.

Der er dog perler på »The Clock ...« Helt præcist tre numre: »Past«-en kras satire mod det indbildske og nostalgiske London-establishment. Og ikke mindst »Are You Happy« og »And«. På disse to sange får Coughlan vokal assistance af sangerinden June Miles. Det giver et vældigt løft op – og udover ensformigheden!

Da Microdisney huserede i Cork i Irland for 3-4 år siden, var det et punkband. Siden

flyttede de til London og fik kontrakt med det uafhængige pladeselskab »Rough Trade«. Slog sig på den »alternative« pop. Alvorlig, seriøs og »rigtig« pop. Kunst med stort K og S. K for kedelig, S for selvhøjtidelig.

Jan Due



**Stevie Nicks
Rock A little**

EMI Records Ltd.
LC 062 24 0472 1

På forside-coveret figurerer Stevie Nicks i sort lang kjole med vidde og sus i skørtet og corsage om brystet. Hun ser ud til lige netop at ha' tid til at standse op midt i en række omdrejning. Bagpå poserer damen som en anden sigøjner-tøs med et forførende, listigt blik, en trutmund, der lokker og et kropssudtryk, der siger: »vil du noget!?!«

Og sådan er pladen. Rock for fuld udblæsning afløst af ballader à la Fleetwood Mac, hvor damen kommer fra. Heldigvis kan Stevie Nicks selv det der med tekst og musik. Med en håndfuld fine studiemusikere i ryggen svinger hun sig op over det, man kunne forvente fra den kant. Fleetwood Mac var store, Stevie Nicks er stor.

»Rock a Little« har ikke så lidt af det, der vil noget. Og kan noget. Stevie's stemme er flabet og vrængende, fatalt hviskende og hvæsende. Hun bruger hals, der kradser af whiskey og smøger. En »femme fatale«, der ægger og leger lige til det sidste for så at slippe alle dæmoner løs. En kvindelig Springsteen med lidt Kate Bush og Rickie Lee Jones som trumf i eget udspil. Men det er åbenbart ikke lige let at være en sammensat person. Rick Nowels (co-produceren) får sin del af æren, Nicks krediterer ham: »to track a gost through the fog is not easy – But you found her – Thank You«.

susanne kier



**The Replacements
Tim**

Sire 925 330

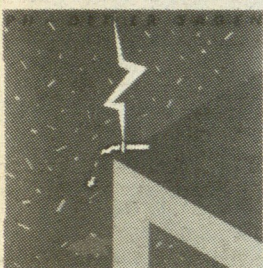
Det er ikke meget, der er sluppet ud omkring amerikanske The Replacements og deres udspil »Tim«. Kun dette,



Excibris

Gyldendals
Grammofonplader

NY LP



PH-DET ER SAGEN

Tekst: Poul Henningsen
Musik: Lasse Helner

Solister:

Lasse Helner, Ida Dwinger
Liselotte Krogager,
Inger Norderhaug
Lars Junker Thiesgaard

LP: EXL 30 026
MC: EXL 4030 026



MUSIKPRODUKTION

Har du/i brug for tilbud på ovenstående arbejdsopgaver, så ring til:

08-10 20 99

Jens 08 - 10 24 05
Gerl 08 - 17 94 26

susanne kier

ENESTÅENDE TROMMETILBUD

Komplet trommesæt

Stortromme med pedal
2 Hænge Tam-Tam
Side Tam-Tam
Hi Hat
Bækkenstativ med bækken

SAMLET 4.995,-

Trommestol kr 450,-

alt udført i kraftige materialer ...

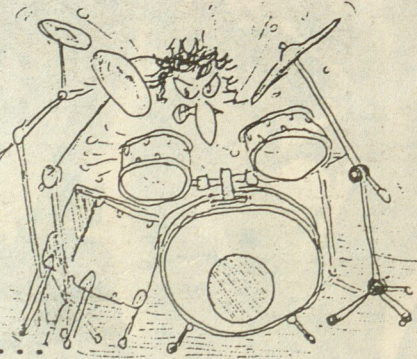


SØNDERBORG MUSIKHANDEL

PERLEGADE 80, 6400 Sønderborg
TLF. 04-42 89 89

SOUND SHOP

STORGADEN 123, 6052 Viuf
(Kolding). TLF. 05-56 13 12



at deres producer er Tommy Erdelyi fra det legendariske nyrock-band Ramones, og at det skulle gå dem godt på den anden side af Atlanten.

Det første er rigtigt, og det andet lyder sandsynligt. The Replacement genbruger fantasifuldt og effektivt teenage-musikkens arvegods fra halvtredserne og tresserne. Det er næppe helt tilfældigt, at mit eksemplar havde et hak i rillerne netop på signalet for teenage-amerikanerens kroniske yndlingsforøjelse ... *cruising ... cruising ... cruising* ... Denne rastløse vandring mod alt eller intet.

»Tim« er et forfriskende pust fyldt med intelligent og letbetent rockmusik, der er helt væsensforskellig fra de mere heavy udgaver af slagsen Springsteen, Bryan Adams og ZZ-Top (deres kvaliteter ufortalt). Med enkle midler og gode melodier når The Replacement utroligt langt i en række jukebox-inspirerede sange, som vokser for hver gennemlytning. Der er uskyld, gå-på-mod og energi i rillerne på f.eks. »Kiss Me On The Bus« og »I'll Buy«, mens numre som »Waitress In The Sky« og især »Swinging Party« er uimodståeligt charmerende med *twangy*-guitar à la Duane Eddy. I øjeblikke lyder det, som om rock'n'roll først var blevet opfundet i går, men originale varer spillet af The Replacement og produceret med åbenbar indforståethed.

Jørn T. Andresen

Young at gøre. Pladen består af en samling numre, der alle på den ene eller den anden måde forholder sig til tressernes sorte popmusik (Motown, soul, rhythm'n'blues). »Made to Measure« er således en ægte sjæler lige efter bogen med dramatisk guitaroplæg og godt med violinsovs. Og pladens hit »A Good Heart« er tilbagelænet soul, som skamløst appellerer til dansebenet og syng-med-stemmebåndet, uden at man behøver at skamme sig af den grund. Feargal Sharkey har stadig en af rockmusikkens mest karakteristiske stemmer og blir bl.a. bakket op af et velsyngende kor.

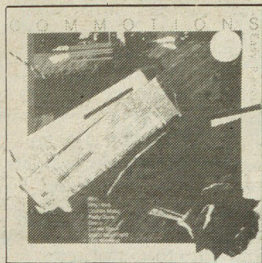
Debuten ville have stået stærkere med et mere ensartet lyd billede, og pladen ligger lige på kanten af syndromet »overproduktion«. Således er den gamle Stones-træffer »It's All Over Now« pakket godt ind i firserlyd og de uanede studiemuligheder. Men man kan jo altid finde originalen frem og få støvet pick-up'en af ved lejlighed.

Jørn T. Andresen

jalous på grisen.

Taylors gennembrud i 71 med Carole King hittet »You've got a Friend« er stadig hans motto. Der er intet nyt under solen, men den skinner stadig.

Mads



Lloyd Cole & The Commotions Easy Pieces

Polydor LCLP 2

Jeg sad og kiggede på en grafitti, »Er der et liv før døden?« spurgte skriften på væggen. Jeg satte »Easy

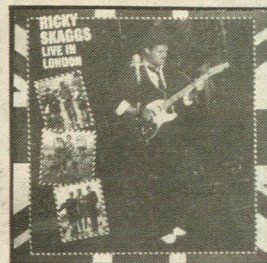
Pieces« på gramofonen og lod mig narre af de harmoniske melodier. Syntes måske den tabte udskyld havde fået en tand mere, siden sidst Lloyd Cole lod høre fra sig. Horn og strygere. Men selvfølgelig også jazzguitar, orgel. Mere moderne trommer? Trist stemme og »Jeg var meget lykkeligere dengang.«

Lyden af tørre blade, der knaser, en kæp der knækker. Falmende efterårsfarver, melankoli. En ensom og vemodig guitarist, der sidder ved vinduet og kigger ud i det mørke, der langsomt og ubemærket har ædt dagen. Ord, ord, ord. Lloyd Cole & The Commotions »Rattlesnakes«, et smukt melodisk vindpust.

Jeg kan huske mine gamle slidte og elskede Beatles-plader. Jeg sad og kiggede på ordene, hørte pladen endnu engang. Trist, tænkte jeg, fandme trist. – Og smukt, sagde stemmen, smukt »Som hele den sommer hvor det gjorde ondt/Lige til efterårsfarverne pillede mig ned igen.« Næste år bygger jeg mig en snemand. Og når regnen

falder, vil jeg være »Walking in the pouring rain/Walking with Jesus & Jane«. Evig og altid vandrende i regnen med Jesus og Jane ...

Pigtråd



Ricky Skaggs »Live In London«

Epic 2618

Country- og bluegrass-fans er et indædt fanatisk folk. Det kunne man konstatere søndag d. 19. januar i Montmartre, hvor der var tæt pakket med stetson hatte og

western skjorter i andægtig forventningsfuldhed. Under tegnede, der ikke har noget specielt hjerteligt forhold til countrymusik, betragtede sceneriet med et ironisk smil – jeg forventede ikke at blive duperet. Men min kynisme blev gjort grundigt til skamme: Magen til forrygende professionelt show har jeg ikke oplevet i lange tider. Alt var perfekt timet, og man må især beundre lydfolkene, det er den mest superbe lyd, jeg har hørt i Montmartre.

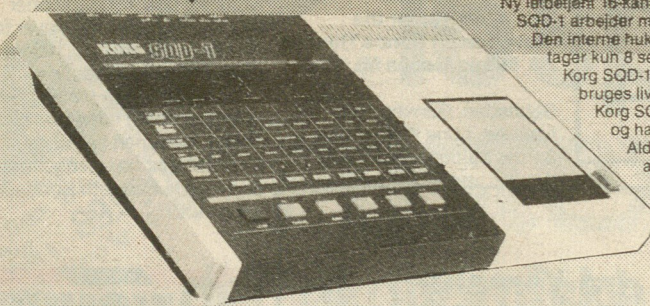
Man må tage sin (stetson) hat af for Ricky Skaggs. Han har formået at få forrygende kommerciel succes uden på nogen måde at forråde sine rødder. Hans musik rager tårnhøjt op over den sædvanlige syntetiske Nashville sound. Det kan være lidt svært at sluge hans amerikanske clean cut image, men han leverer unægtelig den ægte vare.

Pladen »Live in London« og koncerten i Montmartre var næsten identiske – bortset fra Elvis Costellos gæsteoptræden på pladen i nummeret

FORTSETTES NÆSTE SIDE

STEP INTO TOMORROW'S MUSIC

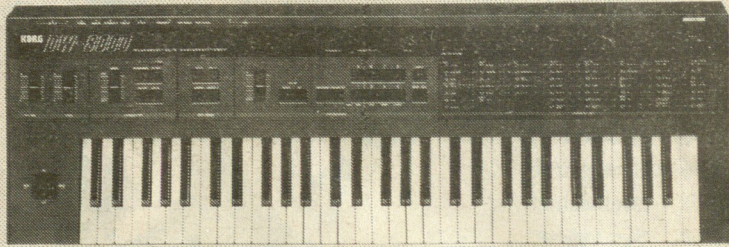
SQD-1 MIDI RECORDER



KORG SQD-1 SEQUENCER

Ny letbetjent 16-kanals midi sequencer med lynhurtigt diskette drive. SQD-1 arbejder med en 2,8" diskette, som kan indeholde hele 30.500 notes. Den interne hukommelse i SQD-1 er på 15.250 notes og indlæsning af disse tager kun 8 sekunder! Korg SQD-1 kan derfor – som den eneste sequencer i denne prisklasse – bruges live. Korg SQD-1 kan selvfølgelig programmeres i både real og step time og har alle editeringsmuligheder. Aldrig før har det været så simpelt for musikere og komponister at arbejde med sequencere, og aldrig før har det været muligt at få en sequencer, med så stor hukommelse plus hurtigt diskette drive for kun kr. 8.800,-.

DW-8000 PROGRAMMABLE DIGITAL WAVEFORM SYNTHESIZER



KORG DW-8000

Ny 8-stemmig programmerbar polyfonisk synthesizer med 2x16 forskellige digitalt samplede kurveformer. Korg DW-8000 er selvfølgelig udstyret med ansigtslignende keyboard med aftertouch. Indbygget i DW-8000 findes også en programmerbar digital delay, som kan bruges til så forskellige effekter som chorus, flangning, kort – langt delay, m.m. Ud over alt dette har Korg DW-8000 en auto bend funktion, som kan bruges til fantastiske bas- og voice lyde. Vil du spille komplicerede rytmemønstre findes også en assignable midi arpeggiator. Korg DW-8000 er kort og godt markedets mest alsidige – og ikke mindst veldyldende – synthesizer. Pris Korg DW-8000: Kr. 16.500,-.

JA TAK!

Send mig venligst mere information om KORG's nye geniale produkter.

Navn: _____

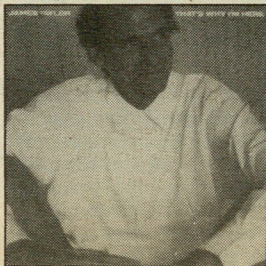
Adresse: _____

Postnr./By: _____

Send kuponen til:

Hagstrøm Musik . Øresundsvej 148 . 2300 København S.

KORG
'86
N I E W
PRODUCTS



James Taylor That's Why I'm Here

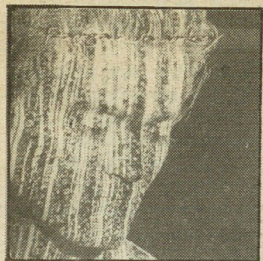
CBS 25547

James Taylor er som ens bedste ven, hvis indlysende uundværlighed og åbenbare kvaliteter, det kan være svært at beskrive, når man bliver direkte adspurg. Det er noget med, at han er trofast, betryggende, rar og aldrig svigter.

Den gode ven Taylor er vendt tilbage efter 4 års pause og proklamerer »That's Why I'm Here«. I grunden en overflødig titel, idet han med samtlige pladeudgivelser siden starten af 70'erne aldrig har efterladt nogen som helst tvivl om, hvorfor han er her.

Det er en perle af en plade. Og med perle hentyder jeg til den renhed og klarhed, der udspringer af Taylors naivitet. For netop det trokyldige og enkle er hans store force som popkunstner. Således er han sikkert den eneste, der formår at skrive en kærlighedssang til sin afdøde gris, uden at miste troværdigheden. Taylor kan synges »I Love You«, så varmt og indlysende, at man ikke et øjeblik betvivler hans oprigtighed. Han glider smilende, elskværdigt og generøst ud af højtalerne båret på lyse, luftige arrangementer. Og når han spænder strengene i mol, rammer han midt i melankolien.

Jeg er egentlig en hund efter rock. Men selv et rockhoved har stillestående søndage, hvor vemodet trænger sig på. I disse stunder skal man vide, hvem ens venner er. Taylor er en af dem. Han aer blidt på kinden. Næeh, om jeg forstår, hvorfor Carly Simon lod sig skille fra den mand. Medmindre det var fordi, hun var



Feargal Sharkey Feargal Sharkey

Virgin 207 320

The Undertones var navnet på et nordirsk band bestående af fem purunge provinsrødder, som kunne li at spille enkel hurtigrock. I 1979 debuterede de med LP'en »The Undertones«, der indeholdt 16 glasklare og enkle rocksange om, hvor besværligt det er at være teenager. Feargal Sharkeys kraftfulde og karakteristiske stemme blev straks The Undertones' umiskendelige varemærke.

Efter den succesfulde debut fulgte tre LP'er, som viste et band i vækst mod en helt original popmusik, der ikke brød sig en døjt om tidens fremherskende lyd og det eksisterende hitmaskineri (og alligevel blev hits). Med »The Sin of Pride« i 1983 sluttede dette pop-eventyr.

Forsangeren Feargal Sharkey er nu ude på egne ben med en solo-LP, og – det må siges – havde man forventninger om et slags genopstået Undertones, så blir man skuffet. Når man ser nøjere efter, var det nu slet ikke Sharkey, som stod bag Undertones' kompositioner. Men det er en helt anden historie.

Feargal Sharkeys debut har meget mere med f.eks. Paul

Plader

»Don't Get Above Your Raisin« – man får efterhånden ondt af Elvis og hans ulukkelige kærlighed til country-musikken!

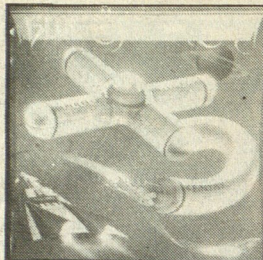
Pladen er ved første gennemlytning meget mainstream country – hjerte og smerte osv., men der er nogle numre, der bider sig fast: Bill Monroe's bluegrass-klassiker »Uncle Pen«, Jim Rushing nummeret »Cajun Moon«, der er forrygende country swing, plus »Don't Get Above Your Raisin«, hvor Elvis Costello som sagt medvirker.

Ricky Skaggs er virtuøs på både fiddle, mandolin og guitar (som han mestendels spillede), og han har den helt perfekte country-stemme: Høj og skærende ren og temmelig nasal.

The Country Music Association udnævnte ham som »Entertainer Of The Year« i 1985, og efter at have oplevet hans show, forstår man

hvorfor. Han har bevist, at det er muligt at få succes med den ægte vare.

Som han selv siger: »I'm just a country boy at heart« – og spille det kan han.



Blue Öyster Cult
Club Ninja
CBS 26775

Sidste nyt fra én af de overlevende beton-rock grupper fra omkring 1970, viser at der stadig er gang i de tunge drenge, omend musikken er blevet noget blødere i koderne siden det mere vilde og ungdommelige udgangspunkt for henvend 17 år siden.

Den vitalitet og nerve, der bar musikken frem til de små

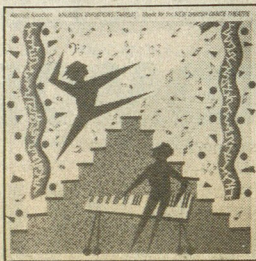
hjem dengang, synes nu ætset op af den voksnes mere besindige tilgang til slige sager og en udpræget mangel på fantasi parret med kommercialismens klamme krav om ensretning, bløde kurver og kasse.

Eva

Kravet om tidsånd blev fremherskende henmod slutningen af 70'erne, og håndværkere som Kiss, Status Quo og ELO solgte ud, mens andre, som Deep Purple og Zeppelin på det seneste har genoplivet gamle dage. Andre kører videre i samme rille og laver lejlighedsvis vinyl til stampublikummet, men er i virkeligheden en race udenfor udviklingen.

The Cult hænger stadig på, men er havnet i sidstnævnte gruppe. Club Ninja er rimelig og indfrier stort set forventningerne, men den boblende glæde og sprudlende energi, der kendes fra perler som »Godzilla« og »This Ain't the Summer of Love« findes ikke. Der tages tilløb i »Beat 'em Up«, men de øvrige numre mere strømlinede afdæmpethed hæmmer udbruddet, og pladen står som et gennemsnitsprodukt fra nogle gamle venner.

LEHMKUHL



Kennet Knudsen
Knudsen's Variations/
Tariquat

Music for the
New Danish Dance Theatre
Music Mecca ML 119

Sebastian, Burning Red
Ivanhoe, Lone Kellermann,
Sanne Salomonsen, Palle

Mikkelborg, Secret Oyster, Rugsted/Kreutzfeldt, Kasper Winding, Søren Kragh-Jacobsen, Allan Mortensen, Shu-bi-dua, Povl Dissing. Hvad har alle disse navne (plus en hel del flere) til fælles?

Multikeyboardspilleren Kenneth Knudsen.

I næsten to årtier har han været med til at præge dansk jazz, rock og pop gennem sit tangentspil.

Men se om han lader sig »nøjes« med det. Filmmusik er det også blevet til, samt musik skrevet til Det nye Danske Danseteater, og det er sidstnævnte musik, der nu foreligger på plade. Bortset fra lidt hjælp af trommeslageren Ole Theill på kompositionen »Knudsen's Variationer« fra 1982 bliver lydene frembragt af Knudsen selv og bearbejdet gennem synthesizer.

Musikalsk ligger materialet mellem, hvad almenbegrebet »rytmisk musik« dækker og elektronmusik, der om ikke er vidt udbredt på konservatorierne, så dog har udgangspunktet i »udlærte« komponister.

Hovedtrækkene i musikken er, at det samme rytmiske mønster benyttes de to kompositioner igennem, og der lægges så vægt på udviklingen af det melodiske stof. Det er små sekvenser i næsten minimalistisk form, der gradvis kædes sammen.

Ind imellem forekommer der dog kraftige udladninger, hvor en markant rockrytme driver musikken frem. Det er højteknologisk musik, og der er et skær af uhygge og dommedag over hele pladen.

Derfor er humoresken »Clowns of God« dejligt befriende i sin muntre dansante udformning.

»Clowns of God« er en af satserne i »Tariquat« fra 1985, der i fem satser er bygget over arabiske visdomsord, om at være fri for ærgerrighed, intellektuel hovmod, blind lydighed over for traditioner og utilsløret æresfrygt over for personer, der står dig højere på den sociale rangstige.

En spændende plade, men oplevelsen ville uden tvivl blive højnet, hvis man så danse-teatret i funktion i samspil med den musik, Kenneth Knudsen har skabt.



Linton Kwesi
Johnson
Linton Kwesi
Johnson in concert
with the dub band

Rough Trade
ROUGH 78/LKJ 006

»Goddag, godaften og velkommen. Jeg har nu indset, efter 10 års arbejde som kunstner, at jo mere jeg lærer, des mere indser jeg, hvor lidt jeg egentlig ved. Ikke desto mindre vil jeg tage Jer på rejse gennem min udvikling ved at vise Jer brudtrykker fra mine fire LP'er »Dread Beat and Blood«, »Forces of Victory«, »Bass Culture« og »Making History«.

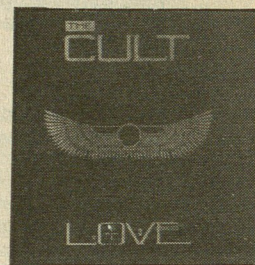
Således indleder den jamaicanske, men i England bosatte reggae-poet Linton Kwesi Johnson sit nyeste udspil, dobbeltalbummet »Linton Kwesi Johnson in Concert With The Dub Band«. En indledning, som samtidig er afslutningen på en epoke. Linton Kwesi Johnson har besluttet at indstille skyndingen – både koncerterne og pladeindspilningerne – ikke for altid, men for den nærmeste fremtid. Linton Kwesi Johnson er stadig aktiv i »Race Today-kollektivet« og i »Black Parents Movement« – to sammenslutninger, som forsøger at forbedre de sortes vilkår i England – men han planlægger også at trække sig ud af det direkte politiske arbejde for helt at hellige sig sin egen »gen-uddannelse« gennem læsning og seriøst skrivearbejde. På trods af, at Linton Kwesi Johnson stadig betragter sig selv som lærling, er det ikke rådvildhed og mangel på engagement, som præger de fire pladesider. De oser, trods den lidt tørre stil, af harme og indignation i et lyrisk og rytmisk sprog, der er et flot

klmaks på den udvikling, toast-stilen er undergået siden udgangspunktet i endeløse skamrosninger af diverse soundsystems.

I ryggen har Linton Kwesi Johnson The Dub Band, der har været med ham siden 1982, og bl.a. tæller Dennis Bovell og mange af musikernes fra hans reggaeband Matumbi. Et band, som har forstået deres rolle til fulde. De stjæler ikke billedet fra Linton Kwesi Johnson samtidig med, at de netop giver hans digte det punch, som får dem til at lette.

Pladen er en flot dokumentation over Linton Kwesi Johnsons produktion, og jeg tvivler på, at hans tænkepause bliver lang. Jeg tror ikke, han kan holde sin mund lukket længe ad gangen.

Per Reinholdt Nielsen



The Cult
Love

Beggars Banquet 207 388

Nu er det tid til at finde perlekæderne, det spraglede kluns og andet Flower Power-udstyr fra de psykodeliske tresser frem igen. Langt hår og waw-waw pedaler er ved at være i igen. Det er ihvertfald lidt af stilen på denne nye LP fra engelske Cult, som osse har den passende titel »Love«.

The Cult er, trods en lidt poppet tendens, stadig let genkendelige med forsanger Ian Astbury's specielle fra svinger og de drivende melodiske guitarer, der altid har kendetegnet gruppen. Trommeslager Nigel Preston har dog åbenbart forladt gruppen kort før indspilningen af denne LP og medvirker kun på nummeret »She Sells Sanctuary«, som før har været udsendt som single. Så nu fremstår The Cult som en trio, og med som gæstetrommeslager på resten af pladen er Mark Brzezicki, som nok er mest kendt fra gruppen Big Country. Der er nok nogle, der kender gruppen fra dengang, den kaldte sig The Southern Death Cult og var et råt og upoleret punkband fra Glasgow, og hører man dem, der bekender sig til denne sydlige døds-skult, vil man sikkert nok rive sig i kammen og sparke til grammofofonen, når man hører nummeret »Revolution«, som er pladens stinkende pophit. En virkelig gennemført ørehænger med englekor og hele svineriet. Men pladen rummer bestemt også mange andre spændende ting med vidt forskellige inspirationskilder. Som f.eks. nummeret »Phonix«, hvorpå Jimi Hendrix' ånd hviler. Tilbage lænet ny-psykedelisk rock med begge fødderne på waw-waw pedalen. Resten af pladen er pakket med hits i ægte go' gammel Cult-stil, måske en anelse mere hit-fikseret, men det gør ikke så meget. Endnu en af disse plader som strander på pladetallerkenen i ugevis.

RAB

ZIGGY

GRATIS
brugtplade-liste
indeholder: brugte
plader/tilbud/
nyheder/import/pla-
kater m.m.
– Ring for bestilling

Brugte plader købes!

LAVENDELSTRÆDE 5-7, 1462 KBH. K. 01 - 15 40 35
ZIGGY 2: JERNBANEVEJ 6, 2800 LYNGBY 02 - 88 41 46

Chocktilbud fra Yamaha Keyboard Center

Tip-top ibyttetagne modeller, demo- og udlejningsmodeller. Alle gennemgået på vort værksted. Sælges med 1 års garanti til fantasipriser. Se selv:

	Nypris	Brugtr. kun	Spar
CP 80 El Grand	76.600.-	49.000.-	27.600.-
CP 70 B El Grand	71.300.-	39.000.-	32.300.-
CS 70 M Synthesizer	54.220.-	15.900.-	38.230.-
CE 25 Synthesizer	16.500.-	5.500.-	11.000.-
CE 20 Synthesizer	14.500.-	4.500.-	10.000.-
YC 45 Transp. orgel	24.800.-	4.800.-	20.000.-
YP 40 Clavinova	15.500.-	9.500.-	6.000.-
Micro Moog Synthesizer	6.500.-	3.500.-	3.000.-
Klark Teknik EQ	14.500.-	9.500.-	5.000.-

Skynd dig!
Kun 1 stk. af hver model.

FANGEL MUSIK
- for fremtiden

Falkoner Allé 19, 2000 F. Tlf. 01-19 22 05
v/ Frederiksberg S-station

Dette er kontantpriser,
men vi opretter gerne en konto
uden udbetaling.

KONKURRENCE

Vind Thomas Helmigs nye LP!

Indsend svarene på følgende tre spørgsmål og vær med i lodtrækningen om den nye LP med Thomas Helmig, »Thomas Helmig Bros.«

1. Hvem er producer på »Thomas Helmig Bros.«?
2. Hvor gammel er Thomas?
3. Hvad hed det århusianske band Thomas startede i som forsanger?

Sidste måneds vindere af LP'er med Sade blev: Ole Rasmus Møller, Kbh. Ø, Lars Slott Kristiansen, Århus, Kay Andresen, Nakskov, Claus Teute, Galten, Thomas K. Nielsen, Horslunde, Jørgen Andersen, Albertslund, Torben B. Olesen, Esbjerg, Anne Lose Larsen, Frederikshavn, Henrik Mathiassen, Kbh. S, Ulla Ravn, Århus. Vi ønsker de heldige vindere god fornøjelse LP'erne.

1
2
3

Navn:

Adresse:

Send svarene til GAFFA, Guldsmædgade 23 o.g., 8000 Århus C, inden mandag den 17/2-86 og mærk kuverten »Konkurrence«.

Under Riller

Når nu priserne er uddelt, og både over- og undervurderede har fået, hvad deres er, lad os da se tilbage på det skrevne ord i tiden, der gik.

Musikken krævede ikke færre ord i tiden, der gik, end musikken krævede i tiden, der gik før den tid. Alle parter har fået læst og påskrevet, og med saks og ordbøger er det lykkedes GAFFA at stykke en mosaik sammen.

Skal der musik til, så kan alle citater synges (fortløben- de) på en hvilken som helst melodi fra »Marken er mejet« til »Hvalen Hvalborg« – som i alle livets andre facetter er det kun fantasien, der sætter begrænsninger.

Gruppe 1: Vi er Verden

»Jeg ville nødigt se U2 brænde op, fordi de tog for mange af verdens problemer på deres skuldre. Hvad Bono skulle indse, efter min mening, er, at intet menneske kan gøre alt.«

(Pete Townshend)

»Styrken og succesven ved Steve Van Zandts »Sun City« gav FN's fire år gamle kulturelle boykot af Sydafrika tænder og gjorde det umuligt for enhver samvittighedsfuld musiker at optræde der.«

(Rolling Stone)

»Indtægten af pladen går til Live Aid, men en anden pris man må betale er, at skulle leve med disse to flodhestes ekko af en af tidernes største sange.«

(Øyvind Pharo om Bowie/Jagger »Dancing In The Street« i BEAT)

»It's only rock'n'roll and we're proud of it.«

(Rolling Stone om året der gik i musik)

Gruppe 2: »Don't print the fact – Print the legend

Tør du stole på lederen af den selverklærede Sidste Bande i Byen, som tilfældigvis banker på døren til de 35. Er det ikke at være lidt for gammel til bander?»

(Mat Snow om The Clash »Cut The Crap« i NME)

»Nå, ja – måske vil jeg aldrig spille den plade igen, men det er altid rart, at den findes – som et søm igennem en negl.«

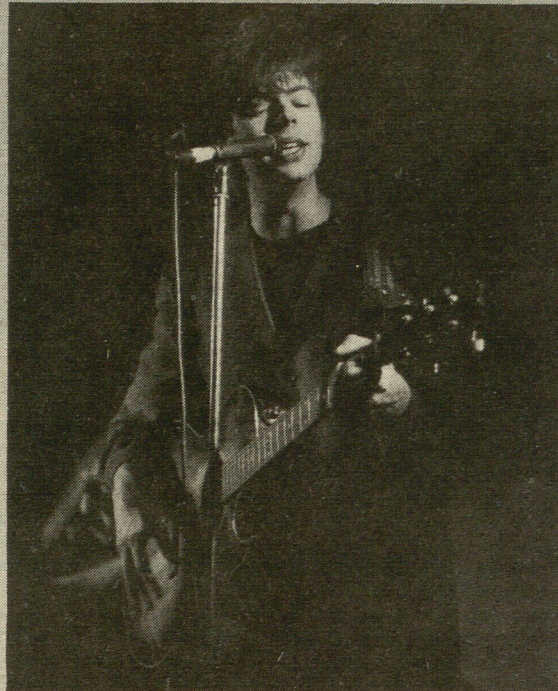
(Anders Rou Jensen om »Scraping Foetus Off The Wheel« i Politiken)

»Tænk sig – en hundelort der ikke lugter!«

(Søren Frank om Jason & The Scorchers i MM)

»Men den har også kostet rekordsummen af 800.000 kr., og det er det samme, som det koster at lade 65 københavnske børn gå i vuggestue et helt år.«

(Allan Sommer om »DéFilm i MM«)



Ian McCulloch (Echo & Bunnymen)

»Der er ligeså meget rock i Depeche Mode, som der er rovdyr i en puddel.«

(Steen Skole i GAFFA)

»Halvdårlig xerox-kopi.«

(Bengt Eriksson om Henrik Strube »Som Sol og Måne« i Levende Billeder)

»Når Madonna roder med hånden nede i bukserne på fyrene, er det for at mærke, hvor stor tegnebogen er.«

(Kim Schumacher i Levende Billeder)

Gruppe 3: »De presser deres frihed / Til at skrive hvad de vil« (Nanna)

»Jeg er træt af alle de digtere, der sidder rundt om og anmelder rockmusik.«

(Michael Bruun, Tøsedrengene i Levende Billeder)

»Jeg har ikke noget mod kritik, jeg bryder mig bare ikke om løgne.«

(Prince i Rolling Stone)

»Bob Dylan, Rolling Stones, Jerry Lee Lewis, Jimmy Rogers, Merle Haggard, Gram Parsons, Little Richard, New York Dolls, The Faces, Creedence og The Band.«

(Jason Ringenberg om inspirationskilderne – RITZ)

»I've never considered interviewers frindly.«

(Nick Cave i PULS)

»Billy, jeg tror, du skal stille spørgsmålene og så komme herover og sætte dig, for du siger det hele meget bedre, end jeg kan.«

(Ian McCulloch til Billy Mann i SOUNDS interview)

gruppe 4: Tak Gud for pressekortet

»Selv den tonedøve kan nynne med på Sades sange.«

(Andrea Miller, liveanmeldelse i NME)

Gruppe 5: Er det tirsdag, må det være Belgien

»Fodsved og turnébussener passer ikke særlig godt sammen.«

(Mark Knopfler i PULS)

»... er der ikke fandens koldt, når jeg kommer ... Måske er det bedst at tage en varm jakke med og så holde sig indendørs.«

(Tom Waits om Oslo i BEAT)

»Alle onanerer. Meget få får penge for det. Jeg er en af de få udvalgte.«

(Lydia Lunch i PULS)

Gruppe 6: Sagt på en anden måde

»I don't want you operator – I want my baby!«

(Sam Cooke)

Lidt geografi:

Rolling Stone – USA. BEAT og PULS – Norge. NME og SOUNDS – England. RITZ – Sverige. MM og Politiken – København. GAFFA – Danmark.

Chefredaktør for københavnske dagblad til Per Højholt: »Spiser de altid tarteletter på den måde i Jylland?«

Per Højholt til chefredaktør: »Sådan spiser vi altid tarteletter i Danmark!«

Gid vinteren var ovre – »Det er koldt, men jeg fryser.«

De hengiveligste hilsener

Deres
Poul Piggolo

Lagervarer!

...det er bl.a.:

GALLIEN KRUEGER
MIRAGE

BIT

WESTONE

ARIA PRO II

MARTIN

FENDER CONCERT

FOSTEX

T.C. ELECTRONIC

SPATIAL EXPANDER

brugte

FENDER & GIBSON

SAXOFONER:

SELMER – YANAGISAWA
JUPITER – LOUIS ROBERT

OBS! Forretningen har lukket
fra fredag d. 14/2 til
mandag d. 17/2 p.g.a.

MUSIKMESSE I FRANKFURT

Little Big Horn



SKOLEGADE 15
SILKEBORG (06) 81 64 36

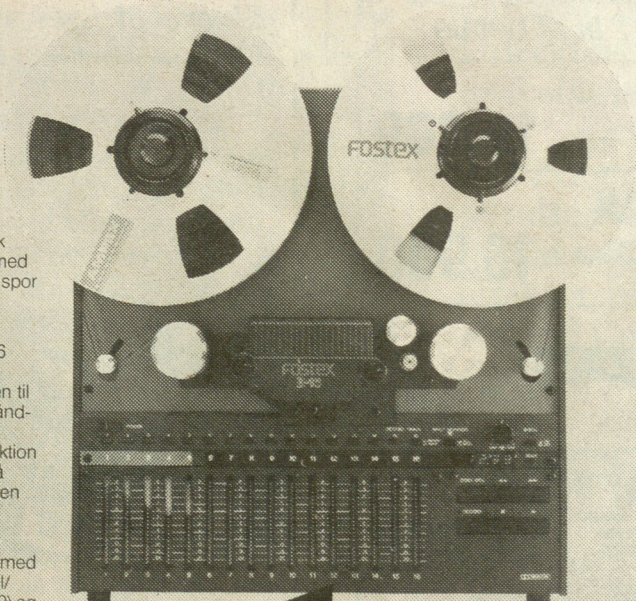
STOP PRESS:
KOMPLET STUDIE

Fostex B-16 incl. 8090 remote og
Seck 18-8-2 mixer.
Kun kr. 89.990,- incl. moms. (Vejl. pris).
(Excl. moms kr. 73.762,-)

16 spor

Fostex B-16

-den økonomiske proff-løsning!



Ægte professionel studie-teknik forudsætter en båndmaskine med masser af spor – gerne hele 16 spor som Fostex B-16.

Men modsat andre 16 spors optagere anvender Fostex B-16 de forholdsvis billige 1/2" bånd. Derved nedsættes båndudgiften til en brøkdel. Takket være 15" båndhastighed og den indbyggede, musikvenlige Dolby C støjreduktion er de tekniske data alligevel på højt proff-niveau. Og lyd kvaliteten tilfredsstillende selv det mest kræsnere øre.

Fostex B-16 har også kurtiseret med fremtiden via tilslutning for MIDI/ SMPTE autolocator (Fostex 4050) og SMPTE synchronizer (Fostex 4030/35). Så kan du fx synkronisere musik-video'er.

Fostex B-16 er på rekordtid blevet accepteret som rigtigt proff-udstyr ...men se så prisen:

67.527,-

Vejledende udsalgspris incl. moms. Prøv at sammenligne med hvad du ellers skal gi' for en professionel 16-spor båndmaskine

Super Sound
Skindergade 27
1159 København K
Telefon 01-32 50 88

AB musik

Studie- &
Lydteknik ApS
Skjulhøj Allé 57
2720 Vanløse
Telefon 01-71 33 44

SLT



Århus kommune støtter den rytmiske musik

Rytmisk musik er en del af den danske kultur. På trods kunne man sige, når man må konstatere, at en masse embedsmænd indenfor det kulturelle område ihærdigt forsøger at overse en hel generation, der ser, lytter og lever med og af den rytmiske musik.

Når man taler om kultur, taler man også om penge. Penge, som viser en anerkendelse af eksistensen af rytmisk musik.

Og det er lidt, der skal til, når den hårdtarbejdende

rytmiske scene slår sine vinger ud. For selv om miljøet aldrig vil dø, så skal bunden også gødes, og det er her kontanterne skal sættes ind. Det erkender politikerne i »den klassiske forbindelse«, men frakender sig ethvert ansvar og kendskab i forhold til den rytmiske musik.

Et godt eksempel på det modsatte er den refusionsordning, som Århus kommune startede på i 1980. En ordning, der fra et ubetydeligt beløb

efterhånden har nået et niveau, hvor det batter noget.

I 1986 har Århus kommune stukket hænderne så dybt i lommerne, at beløbet er blevet tredoblet i forhold til 1985.

Som den eneste kommune i hele landet, udbetaler Århus kommune over en halv million til 20 orkestre, ialt 131 musikere, som støtte på økonomisk »svage dage«, dvs. hele ugen undtagen fredage og lørdage.

De 20 bands, udvalgt af 82 ansøgninger, vil få refunderet 50% af honoraret efter musikeroverenskomsten, dog binder de sig for mindst en offentlig parkkoncert, skolekoncert el.lign. Grupperne skal være lokale, hvilket svarer til at halvdelen af bandet er bosiddende i Århus, desuden skal grupperne arbejde på et professionelt niveau.

Det rådgivende udvalg, bestående af 3 folk fra henholdsvis samarbejdsudvalget for rytmisk musik i Århus og Jazz-Rock Musikforeningen samt 1 enkelt repræsentant

fra Århus Orkesterforening og Århus Folkemusikskole, har forsøgt at udvælge bredt – gennemæssigt opdelt i jazz, rock, diverse fusion, blues, salsa og folkemusik.

Udover refusionsordningen til rytmisk musik, er der også afsat 100.000 til dækning af omkostningerne ved drift af 5 kommunale øvelokaler, 100.000 til rentefrie lån til oprettelse af P.A.-anlæg på byens fast etablerede spillesteder.

Sidst men ikke mindst 317.000 til en billetstøtteordning, hvor man for den rimelige sum af kr. 25, kan erhverve sig rabatkuponer til en værdi af 150,- kr. gældende for en halvårs periode.

På rabatkuponerne kan man gå ind til arrangementer på byens spillesteder ved blot at betale billetens pris og fratække 30 kr., som rabatkuponen godtgør. En god ting at fylde pengepungen ud med sidst på måneden.

Rytmisk musik har altid stået som den beskidte side af musikmonten, den side, der er fyldt med skrammer og glitter mindst.

Nu er rytmisk musik blevet en institution, hvor guld falder fra, også til statens lommer. Himmelråbende absurd, at janteloven kører videre.

Engang stemplet, altid stemplet. Århus kommunes udfoldelse må placeres som starten på forhåbentlige nye og bedre tider for den rytmiske musik. Med andre kommuners forbedrede anstrengelser, vil rytmisk musik få tildelt den offentlige kulturelle anerkendelse, som skaber grundlaget for al musisk udfoldelse, både for amatør- og professionelt plan. h.k.

Namm Show

– rapport fra en messe

Der er 2 store musikinstrumentermesser: Frankfurtmessen hvert år i februar og det 1/2-årige NAMM-show (National Association of Music Merchants) i USA.

Januar NAMM-showet blev i år holdt i Anaheim Convention Center i Los Angeles. Da GAFFA desværre ikke selv havde råd til at sende en af testpiloterne til USA, har vi lånt følgende rapport af New Musik i Århus.

Rapporten – der forøvrigt er komplet uforståelig for redaktøren af denne side – er skrevet af den kendte midolog, Stein Sample, også kaldet Mr. Sample.

Los Angeles, 19/01-86: Det netop overståede NAMM-show er det største, der indtil nu har været afholdt med knap 500 udstillere, der præsenterede alt lige fra avancerede musikcomputere til tubaer og bornholmerure.

Det er selvfølgelig umuligt at berette om nyheder fra så mange forskellige områder, så jeg vil derfor koncentrere mig om den nyeste udvikling indenfor keyboards m.v. GAFFAs egne testpiloter må så senere forsøge at dække nogle af de andre områder fra Frankfurtmessen i februar.

En messe er producenterens udstillingsvindue til den del af offentligheden, der hedder fagpresse og forhandlere/importører. I den knivskarpe konkurrence er det en hård kamp om at komme først og helst billigst i mål. Mange af de udstillede produkter er derfor ofte prototyper, der ikke umiddelbart kan masseproduceres og sendes på markedet i deres nuværende form.

Man skal derfor ikke blive overrasket hvis nogle af de omtalte produkter først viser sig på det danske marked om et år eller mere og muligvis i en anden form.

Mange især europæiske mærker (Crumar, Oscar, PPG mm.) var ikke præsenteret i Anaheim sandsynligvis fordi Frankfurtmessen finder sted kun 3 uger senere.

Sampling

Samplingsteknikken er stadig i rivende udvikling og næsten alle keyboardproducenter er nu med på vognen. En af hovedgrupperne indenfor sampling er keyboards med user-sampling, hvor lydene gemmes på disk af forskellige typer. Flagskibene i denne gruppe er stadig Fairlight, Kurzweil og Emulator II.

En interessant nyhed til Emulatoren er CD-ROMen fra Optica Media International, der tilbyder en modificeret Sony CD-afspiller, der kan gemme data svarende til 1100 Emulator-floppydisks på en enkelt CD.

I den lidt billigere ende af keyboards med usersampling præsenterede Sequential deres Prophet 2000 og Ensonic deres Mirage, begge nu også i rackudgaver uden keyboards.

Akai præsenterede endnu en racksampler, S900, der i modsætning til deres S612 også er forsynet med multi-sampling og diverse editingsmuligheder – men ganske vist også til en højere pris. Korg og Roland barsler også med samlekeyboards, men disse befinder sig tilsyneladende stadig på prototypetastadiet.

En anden udvikling indenfor sampling er det nye elektriske klaver, der kan afspille få faste, samlede lyde som akustisk klaver, elektrisk klaver, clavinet, vibrafon osv. (altså ingen user-sampling). Både Roland, Yamaha og Ensonic præsenterede sådanne afløserer for »stueklaveret«. Udviklingen her både indenfor lyd og tangentanslag er imponerende, men efter min mening er der stadig et stykke vej for det akustiske klaver/flygel kan afløses fuldstændigt i hvert fald som soloinstrument. Men et elektrisk »hjemmeklaver« er selvfølgelig mere praktisk både hvad angår transportvenlighed og hensynet til naboerne.

Oberheim præsenterede deres nye Prommer, dvs. en sampler hvor lydene brændes på chips, der derefter kan sættes i f.eks. en Oberheim DX-trommemaskine.

Synthesizere

Casio, Yamaha, Siel, Technics, Bontempi og hvad de allesammen hedder præsenterede selvfølgelig masser af nye minkeyboards med diverse avancerede rytme- og akkompagnements-teknikker. Indenfor de større synthesizere er flere producenter gået over til et digitalt lydgenereringsprincip, hvor faste komplekse, digitale bølgeformer kan kombineres på forskellig vis.

Korgs DW8000 var en af de første i »økonomiklassen« med dette princip og den kan nu fås som expander EX8000.

Andre nye digitale synthesizere er Ensonics ESQ1 og Sequentials VS.

Roland præsenterede to nye synthesizere i Junoserien Juno 1 og Juno 2. En anden nyhed fra Roland er JX 10 P – en 12-stemmig storebror til den populære JX 8P.

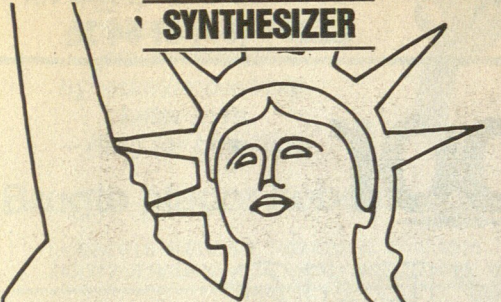
Oberheim præsenterede bl.a. flagskibet Matrix 12 og Matrix 6, den sidste nu også i rackversion.

Trommemaskiner

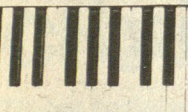
Det store hit indenfor trommemaskiner er EMUs SP12, hvor brugeren selv kan sample sine egne lyde og evt. program-

PROPHET

SYNTHESIZER



Amerikanerne kan lave synthesizers...



Nu er de også til at betale...!

SIXTRAK

6 voice, 100 programmer/Stack mode/midi/4 oktaver anslag

12.900

MULTI TRAK

6 voice digital sequencer/recorder/super stack/5 oktaver, Velocity sensitive/100 preset sounds/Midi

19.900

SAMPLING SENSATION

PROPHET 2000

8 voice digital sampling midi, 5 oktaver, Velocity sensitive

36.900

TOM

Digital drum machine, 8 digital sampled instrument sounds, Store: 99 songs from one to 99 measures. Memory: 3000 notes, Midi

14.900

Aldrig gratis demonstration...

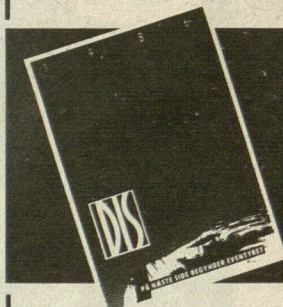
MUSIK FAKTA

Hovedvejen 127, 2600 Glostrup, Tlf. 02-45 30 22

HT-linjerne 123, 162, 143, 141, 162 H, 148 kører lige til døren

Så er der nyt program fra DIS.

Skrevet til dig, som synes det er sjovt selv at klare ærterne undervejs. Dig der vil drøne Europa rundt på et Inter Rail kort, vil gennemrejse USA eller Østen, vandre i Andes eller i Himalaya, flippe ud i det græske, padle på stille svenske søer eller besøge en god ven langt herfra.



– en håndfuld friske rejseideer.

DIS REJSER Skindergade 28 · 1159 København K Tlf. 01-11 00 44 · Åbent ma-fre 9.30-17

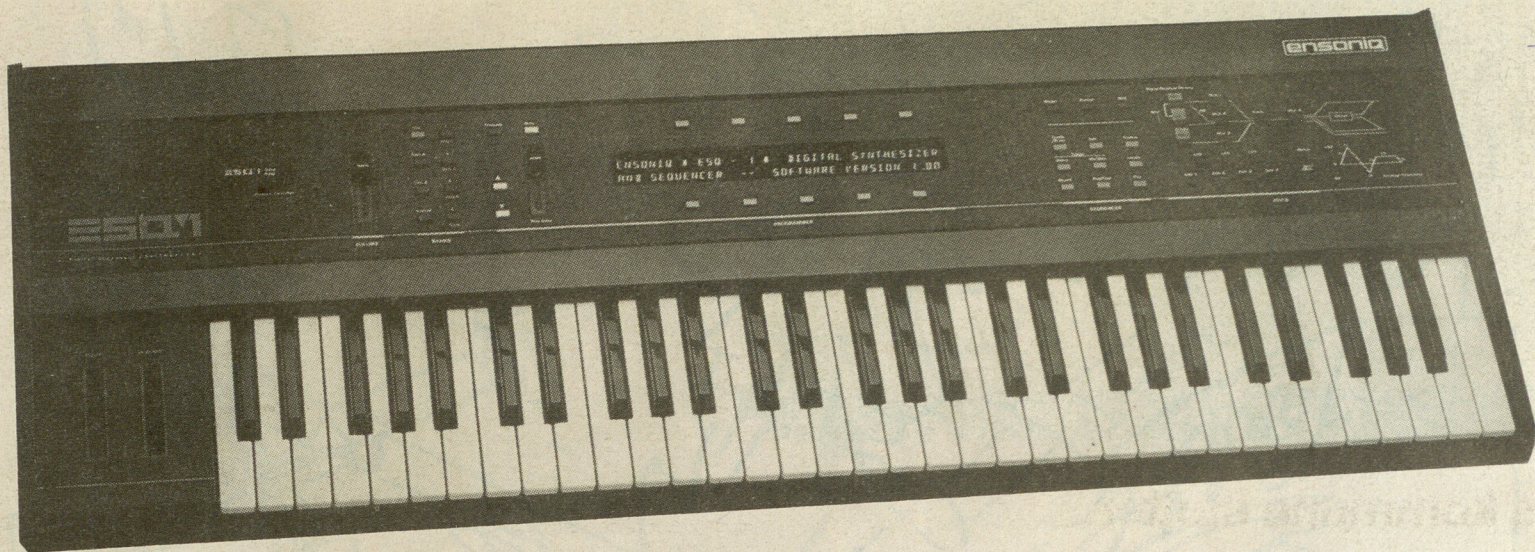
DIS ÅRHUS
Ndr. Ringgade 3,
8000 Århus C
Tlf. 06-12 89 44

DIS REJSER FYN
Vindegade 101,
5000 Odense C
Tlf. 09-17 77 80

DIS ODENSE
Campusvej 55,
5230 Odense M

DIS ESBJERG
Kongensgade 7,
6700 Esbjerg
Tlf. 05-12 35 66

DIS AALBORG
Fibigerstræde 3,
9220 Aalborg Ø
Tlf. 08-15 42 42



mere med trommestikker eller bare spille med lydene via Rolands **Octapads**. Linn viste deres **Linn 9000** i nyt design, hvor betjeningspanelet kan adskilles fra selve maskinen. Linn 9000 er en af de dyreste trommemaskiner, men indeholder til gengæld samtidig en 32-spors Midi-sequencer.

I den billige ende præsenterede Roland deres **TR505** – mindre end den velkendte TR707, men med flere percussionslyde f.eks. congas og timbales.

Oberheims DX-trommemaskine kan nu afspille lyde, som brugeren selv har samlet og brændt på chips ved hjælp af **Prommeren** (se ovenfor).

Software

Midi-software i alle priser og afskygninger oversvømmer markedet i øjeblikket og det

kan være svært at skille skidt fra kanel. Men som hovedtrendens er Apples **Machintosh**-computer for alvor slået igennem i USA som computeren til den professionelle del af musikbranchen. Desværre er Macintoshen stadig meget dyr i Europa, men forhåbentlig vil den også her falde i pris så studier og musikere kan få glæde af de utroligt avancerede programmer der efterhånden udbydes til Mac'en.

De vigtigste programtyper er dels **editorprogrammer** især til samplingsinstrumenter, f.eks. **Digidesigns** programmer til **Emulator**, **Prophet 2000** og **Mirage** eller **Blank Softwares** program til Miragen. Editorprogrammerne er med til at lette den vanskelige samplingskunst på utallige måder.

Den anden hovedtype

programmer er **Midisequensere** evt. kombineret med **score-writer** (nodeskrifts)-programmer. Her er især Mark of the Unicorns **Performer**-program til Mac'en imponerende. Programmet er designet som en letbetjent båndoptager og kan samtidig editeres ned til hver enkelt Midi-event. Performer fungerer sideløbende med det tidligere udsendte nodeprogram **Professional Composer**.

I den billigere ende af softwareskalaen er det stadig programmer til **Commodore 64** der er dominerende. Efterhånden er der dog også udviklet enkelte programmer til **Atari** og **Commodore Amiga** – computere, men dette »mellemmarked« er endnu i sin spæde start. Diverse **MIDI-produkter** Midi har virkelig sat gang i

forskellige producenters opfindsomhed. Se f.eks. her: **360 Systems Midi Bass** er en lille enhed med faste samplede baslyde, der kan aktiveres fra et hvilket som helst Midi-keyboard eller Midi-sequenser.

JL Cooper præsenterede **Midi Disken**, der kan gemme f.eks. synthesizer eller trommemaskine lyd-data på disk i stedet for det sædvanligvis mere upålidelige kassette-dump system.

Både **Kramer** og **IVL Technology** præsenterede **pitchriders** dvs. små interfaces der omsætter analoge signaler fra mikrofon, guitar eller lignende til Midi-signaler. Dvs. at synthesizer, sampling og andre elektroniske lyde ikke længere er forbeholdt tangentspillere eller trommeslagere. Det skal i øvrigt

bemærkes at Kramers pitchrider udelukkende blev demonstreret ved hjælp af guitar og IVLs udelukkende ved hjælp af fløjte og saxofon. Man kan så undre sig over, om det er tilfældigt eller udtryk for hvordan de to pitchriders fungerer bedst.

Voyce er en lille box der kan gøre et hvilket som helst Midi-keyboard til et Master-Midi-keyboard med 3 splitzoner, Midi-kanal-memory m.m.

Ring en lyd

Fremtiden er allerede begyndt. Ved hjælp af en computer, et Midi-interface og et telefonmodem kan man nu koble sig på et **Synthnet** – et computerforum, hvor man via telefonnettet og tværs over landegrænser og verdensdele kan udveksle DX7-lyde, Fairlight –

eller Emulator-samplinger, trommepatterns eller andet »Midistuff«.

Et sådant forum er allerede etableret og fungerer her i USA. Centralen ligger i New York og jeg skulle hilse og sige at europæere er hjertelig velkomne til at deltage.

Informationerne på Synthnet er gratis – men husk at medregne telefonregningen til New York.

Med californisk hilsen
Stein Sample

P.S. Hils redaktøren af denne side og sig at jeg er villig til at besvare tekniske spørgsmål fra GAFFAs videbegærlige læsere. Skriv til GAFFA og spørg om hvordan du får bygget Midi i din jødeharpe.

SLÅ TIL MED OCTAPAD!

Octapad Pad-8 er en anslagsfølsom MIDI-pad Controller, der giver dig mulighed for at styre samtlige MIDI instrumenter eller lydkilder.

Ved at slå på Octapads 8 slagfelter kan du f.eks. styre lydene fra en trommemaskine eller udnytte det store lydregister i en synthesizer. Med de

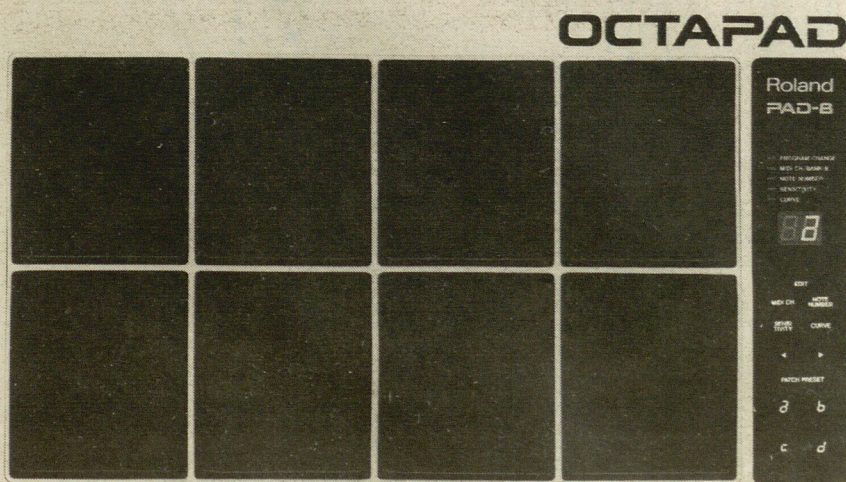
indbyggede parametre: curve, følsomhed og gate-time, kan du nåsommelst modificere lyden fra de

tilsluttede MIDI enheder. 4 hukommelser kan hver især lagre et individuelt "preset" af de 8 slagfelter.

Octapad Pad-8 giver dig mulighed for at udforske en hel verden af nye lyde og effekter, prøv den i dit Roland Center – du skal bare slå til!

Kr. 5.630,-

 Roland



Hjørring: Musikhuset Arne, 08-92 03 00. **Aalborg:** Hagstrøm Musik, 08-13 29 01. Knud Eskildsen Musik, 08-18 52 00. Musikcentret, 08-13 19 66. **Thisted:** Thy Musikcenter, 07-92 00 77. **Viborg:** Knud Eskildsen Musik, 06-61 25 15. Musiklageret, 06-61 05 40. **Randers:** Centrum Musik, 06-43 37 00. **Holstebro:** Alfred Christensen Musik, 07-42 33 44. **Herning:** Knud Eskildsen Musik, 07-12 18 77. **Silkeborg:** Bjørnholt Musik, 06-82 26 44. **Aarhus:** BJ Musik, 06-13 73 33. Hagstrøm Musik, 06-12 56 55. **Rock City,** 06-12 75 22. **Vejle:** Musikhuset, 05-82 09 22. **Erritsø, Fredericia:** MH Musik, 05-94 10 55. **Esbjerg:** Knud Eskildsen Musik, 05-12 30 22. **Vojens:** Tonehuset, 04-54 23 21. **Odense:** Musikladen, 09-14 00 35. **Ringø:** John Godtfredsen Musik, 09-62 20 22. **Helsingør:** Musikhuset Aage Jensen, 02-21 86 01. Musik i Helsingør, 02-22 38 11. **Frederikssund:** Svend Ove's Musik, 02-31 36 37. **Hillerød:** Musikhuset Aage Jensen, 02-25 23 21. **Hellerup:** Apollon Musik, 01-62 10 06. **København:** Hagstrøm Musik, 01-39 65 00. KW Musik, 01-13 23 13. Musikhuset Aage Jensen, 01-14 29 00. Super Sound, 01-32 50 88. **Holbæk:** G-nøglen, 03-44 10 80. **Roskilde:** Stokvis Musik, 02-35 06 24. **Solrød Strand:** John's Musikhus, 03-14 22 14. **Køge:** Fangel Musik, 03-65 02 90. **Slagelse:** HO Musik, 03-52 80 50. Musikhuset Aage Jensen, 03-52 27 28. **Næstved:** Musikhuset Aage Jensen, 03-73 14 66. **Nykøbing F.:** Høiers Musikhandel, 03-85 01 99. **Nakskov:** Musikcentret, 03-92 08 53.



EN →

Tuborg... gør noget ved musikken.

